Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2025/2574

23.12.2025

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2025/2574

z 19. decembra 2025,

ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/1772 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov Spojeným kráľovstvom

[oznámené pod číslom C(2025) 8771]

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) ([1]), a najmä na jeho článok 45 ods. 3,

keďže:

1. ÚVOD

(1) Vo vykonávacom rozhodnutí Komisie (EÚ) 2021/1772 ([2]) sa dospelo k záveru, že Spojené kráľovstvo na účely článku 45 nariadenia (EÚ) 2016/679 zabezpečuje primeranú úroveň ochrany osobných údajov prenášaných v rámci rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia z Európskej únie do Spojeného kráľovstva ([3]).

(2) Komisia pri prijímaní vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zohľadnila, že po skončení prechodného obdobia stanoveného v Dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu ([4]) a hneď, ako sa prestane uplatňovať dočasné ustanovenie podľa článku 782 Dohody o obchode a spolupráci medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu na jednej strane a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska na strane druhej ([5]), by Spojené kráľovstvo prijalo, uplatňovalo a presadzovalo nový režim ochrany údajov, odlišný od režimu zavedeného v čase, keď bolo viazané právom Únie.

(3) Keďže to mohlo zahŕňať zmeny rámca ochrany údajov, ktorý bol predmetom posúdenia vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772, alebo ďalší relevantný vývoj, považovalo sa za vhodné stanoviť, že uvedené rozhodnutie sa bude uplatňovať počas obdobia štyroch rokov od nadobudnutia jeho účinnosti. Platnosť vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 preto mala skončiť 27. júna 2025, pokiaľ sa nepredĺži v súlade s postupom uvedeným v článku 93 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([1]) Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj.
([2]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/1772 z 28. júna 2021 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov Spojeným kráľovstvom (Ú. v. EÚ L 360, 11.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1772/oj).
([3]) Pozri článok 1 ods. 1 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Podľa článku 1 ods. 2 tohto rozhodnutia sa rozhodnutie nevzťahuje na osobné údaje prenášané na účely imigračnej kontroly Spojeného kráľovstva ani na také účely, ktoré inak patria do rozsahu výnimky určitých práv dotknutých osôb na účely zachovania účinnej imigračnej kontroly podľa bodu 4 ods. 1 prílohy 2 k zákonu Spojeného kráľovstva o ochrane údajov z roku 2018.
([4]) Ú. v. EÚ C 384I, 12.11.2019, s. 1.
([5]) Ú. v. EÚ L 149, 30.4.2021, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

(4) Na účely rozhodnutia o prípadnom predĺžení platnosti vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 musí Komisia posúdiť, či je záver, že Spojené kráľovstvo zabezpečuje primeranú úroveň ochrany, naďalej vecne a právne odôvodnený vzhľadom na vývoj, ku ktorému došlo od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v článku 45 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679.

(5) Konkrétne 23. októbra 2024 vláda Spojeného kráľovstva predložila parlamentu Spojeného kráľovstva návrh zákona o používaní údajov a prístupe k nim ([6]), v ktorom sa navrhujú zmeny všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov (ďalej len „všeobecné nariadenie Spojeného kráľovstva o ochrane údajov“) a zákona o ochrane údajov z roku 2018 (ďalej len „zákon o ochrane údajov z roku 2018“), ktoré sa posudzujú vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772. Komisia 24. júna 2025 prijala vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2025/1226 ([7]), ktorým sa predĺžila platnosť vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 o šesť mesiacov do 27. decembra 2025. Toto časovo obmedzené technické predĺženie umožnilo Komisii dokončiť posúdenie primeranej úrovne ochrany osobných údajov poskytovanej Spojeným kráľovstvom na základe stabilného právneho rámca, t. j. po ukončení príslušného legislatívneho procesu ([8]).

(6) Komisia od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 priebežne monitorovala príslušný vývoj v Spojenom kráľovstve ([9]). V súlade s odôvodnením 281 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 sa osobitná pozornosť venovala praktickému uplatňovaniu pravidiel Spojeného kráľovstva o prenosoch osobných údajov do tretích krajín a dosahu, ktorý tento prenos môže mať na úroveň ochrany poskytovanej údajom prenášaným na základe vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 účinnosti uplatňovania individuálnych práv vrátane akejkoľvek relevantnej zmeny v právnych predpisoch a praxi týkajúcej sa výnimiek z takých práv alebo obmedzení takých práv (najmä toho, ktoré sa týka zachovania účinnej imigračnej kontroly), ako aj dodržiavania obmedzení a záruk s ohľadom na prístup vlády. Monitorovanie Komisie okrem iných prvkov vychádzalo z informácií o vývoji judikatúry a dohľade zo strany Úradu komisára pre informácie (ďalej len „úrad ICO“) a ďalších nezávislých orgánov.

(7) Na základe posúdenia tohto vývoja vrátane zmien všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a zákona o ochrane údajov z roku 2018 zavedených zákonom o používaní údajov a prístupe k nim Komisia dospela k záveru, že Spojené kráľovstvo naďalej zabezpečuje primeranú úroveň ochrany osobných údajov prenášaných v rámci rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2016/679 z Európskej únie do Spojeného kráľovstva.

(8) Komisia tiež dospela k záveru, že vzhľadom na zmeny príslušných ustanovení právnych predpisov Spojeného kráľovstva ([10]) vylúčenie osobných údajov prenášaných na účely imigračnej kontroly Spojeného kráľovstva alebo údajov, ktoré inak patria do rozsahu výnimky určitých práv dotknutých osôb na účely zachovania účinnej imigračnej kontroly (ďalej len „imigračná výnimka“) podľa bodu 4 ods. 1 prílohy 2 k zákonu Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, z rozsahu pôsobnosti vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 už nie je opodstatnené, ako sa vysvetľuje v odôvodnení 37 tohto rozhodnutia.

([6]) K dispozícii na tomto odkaze: https://bills.parliament.uk/bills/3825/news.

([7]) Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2025/1226 z 24. júna 2025, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2021/1772 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov Spojeným kráľovstvom (Ú. v. EÚ L, 2025/1226, 26.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1226/oj).

([8]) Zákon o používaní údajov a prístupe k nim bol schválený kráľovským súhlasom 19. júna 2025.

([9]) Článok 45 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([10]) Odvolací súd pre Anglicko a Wales v máji 2021 konštatoval, že imigračná výnimka, ako bola v tom čase formulovaná v bode 4 ods. 1 prílohy 2 k zákonu Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, je nezlučiteľná s právom Spojeného kráľovstva, keďže v legislatívnom opatrení chýbali konkrétne ustanovenia, ktorými sa stanovujú záruky uvedené v článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane osobných údajov. Vláda Spojeného kráľovstva s cieľom vyhovieť tomuto rozsudku revidovala imigračnú výnimku prijatím právnych predpisov z roku 2022 týkajúcich sa zákona o ochrane údajov z roku 2018 (zmena výnimiek uvedených v prílohe 2). Revidovaná výnimka však bola opäť napadnutá z dôvodu, že nespĺňala všetky požiadavky článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Odvolací súd v rozsudku z 11. decembra 2023 vyhlásil, že revidovaná imigračná výnimka je opäť nezlučiteľná s článkom 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Vláda Spojeného kráľovstva následne schválila právne predpisy z roku 2024 týkajúce sa zákona o ochrane údajov z roku 2018 (zmena výnimiek uvedených v prílohe 2), ktoré nadobudli účinnosť 8. marca 2024.

2. RELEVANTNÝ VÝVOJ TÝKAJÚCI SA PRAVIDIEL, KTORÉ SA VZŤAHUJÚ NA SPRACÚVANIE OSOBNÝCH ÚDAJOV

2.1. Rámec ochrany údajov Spojeného kráľovstva

(9) V čase prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 právny rámec na ochranu osobných údajov v Spojenom kráľovstve tvorili:

— všeobecné nariadenie Spojeného kráľovstva o ochrane údajov z roku 2018 ([11]), ako bolo začlenené do práva Spojeného kráľovstva podľa zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018 ([12]) a zmenené právnymi predpismi o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách v dôsledku vystúpenia z EÚ z roku 2019 (ďalej len „právne predpisy o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách“) ([13]),

— zákon o ochrane údajov z roku 2018 ([14]) zmenený právnymi predpismi o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách.

(10) Hoci tieto dva zákony, ktoré dôsledne kopírovali príslušné pravidlá uplatniteľné v rámci Európskej únie, naďalej tvoria právne predpisy Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, odvtedy boli v obmedzenej miere zmenené, čo odráža skutočnosť, že Spojené kráľovstvo už nepodlieha právu Európskej únie.

(11) Po prvé, zákonom o ponechanom práve Únie (zrušenie a reforma) z roku 2023 (ďalej len „zákon o ponechanom práve Únie“) ([15]) sa objasnilo, že všeobecné zásady práva EÚ už neboli súčasťou vnútroštátneho práva Spojeného kráľovstva po skončení roka 2023 ([16]). Od súdov Spojeného kráľovstva sa navyše už nevyžaduje vykladať nezmenené „prispôsobené právo“, ktoré sa predtým označovalo ako „ponechané právo Únie“, v súlade so všeobecnými zásadami práva EÚ, namiesto toho sa však takéto právo musí vykladať spôsobom zlučiteľným s vnútroštátnym právom Spojeného kráľovstva ([17]). Nezmenené prispôsobené právo však musia príslušné súdy Spojeného kráľovstva naďalej vykladať v súlade s príslušnou judikatúrou Súdneho dvora vydanou pred skončením prechodného obdobia ([18]), ako sa uvádza aj v odôvodnení 13 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Zákon o ochrane údajov z roku 2018 bol zmenený zákonom o používaní údajov a prístupe k nim s cieľom objasniť vplyv zákona o ponechanom práve Únie na právne predpisy Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Napríklad v § 183A ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018 sa ako všeobecné pravidlo uvádza, že akékoľvek nové právne predpisy (schválené 20. augusta 2025 alebo po tomto dátume), ktorými sa zavádzajú nové povinnosti alebo právomoci na spracúvanie osobných údajov, sa považujú za právne predpisy, na ktoré sa vzťahujú právne predpisy Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Znamená to, že rámec Spojeného kráľovstva na ochranu údajov má naďalej prednosť pred ostatnými právnymi predpismi. Podľa § 183A ods. 2 písm. b) zákona o ochrane údajov z roku 2018 sa tento

([11]) Všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ktoré je k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/eur/2016/679/contents.

([12]) Zákon o vystúpení z Európskej únie z roku 2018, ktorý je k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/16/contents, ktorým sa právne predpisy Únie, ktoré boli priamo uplatniteľné v Spojenom kráľovstve na konci prechodného obdobia, začlenili do práva Spojeného kráľovstva. Toto tzv. ponechané právo EÚ zahŕňalo nariadenie (EÚ) 2016/679 v celom jeho rozsahu vrátane odôvodnení (pozri vysvetlivky k zákonu o vystúpení z Európskej únie z roku 2018, bod 83, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/16/pdfs/ukpgaen_20180016_en.pdf). V súlade s uvedeným zákonom musia súdy Spojeného kráľovstva vykladať ponechané právo EÚ v súlade s príslušnou judikatúrou Súdneho dvora a všeobecnými zásadami práva Únie tak, ako boli účinné bezprostredne pred skončením prechodného obdobia (nazývané „ponechaná judikatúra EÚ“, resp. „ponechané všeobecné zásady práva EÚ“).

([13]) Právne predpisy o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách v dôsledku vystúpenia z EÚ z roku 2019, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/uksi/2019/419/contents/made zmenené právnymi predpismi o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách z roku 2020, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukdsi/2020/9780348213522. Právnymi predpismi o ochrane údajov, súkromí a elektronických komunikáciách sa mení nariadenie (EÚ) 2016/679, ktoré sa do nich zaviedlo prostredníctvom zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018, zákona o ochrane údajov z roku 2018 a ďalších právnych predpisov o ochrane údajov, aby zodpovedalo vnútroštátnym okolnostiam.

([14]) Zákon o ochrane údajov z roku 2018, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/12/contents. Pred vystúpením Spojeného kráľovstva z Európskej únie a počas prechodného obdobia sa v zákone o ochrane údajov z roku 2018 stanovovali vnútroštátne pravidlá, keď to na základe nariadenia (EÚ) 2016/679 bolo možné, pričom sa spresňovalo a obmedzovalo uplatňovanie pravidiel nariadenia (EÚ) 2016/679 a transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

([15]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2023/28.

([16]) § 5 zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018 zmeneného zákonom o ponechanom práve Únie.

([17]) § 5 ods. A2 zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018 zmeneného zákonom o ponechanom práve Únie.

([18]) § 6 ods. 3 a 7 zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018 zmeneného zákonom o ponechanom práve Únie.

predpoklad môže prestať uplatňovať, ak sa tak parlament Spojeného kráľovstva, po zrelej úvahe, výslovne v právnych predpisoch rozhodne urobiť, čím sa zachováva parlamentná zvrchovanosť. V § 186 ods. 2A zákona o ochrane údajov z roku 2018 sa navyše objasňuje, že § 186 ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018, v ktorom sa stanovuje, že zákonné ustanovenia, ktorými sa zakazuje alebo obmedzuje poskytovanie informácií, nemajú prednosť pred určitými právami na ochranu údajov, nemá prednosť pred obmedzeniami práv dotknutej osoby uvedenými v § 186 ods. 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018. Tým sa zabezpečuje, že napríklad na samotné obmedzenia práv dotknutej osoby, ktoré sú stanovené v zákone o ochrane údajov z roku 2018, sa nevzťahuje všeobecné pravidlo „prednosti ochrany údajov“ uvedené v § 186 ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

(12) Po druhé, od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 boli právne predpisy Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zmenené prostredníctvom právnych predpisov o zmene ochrany údajov (základné práva a slobody) z roku 2023 ([19]). V týchto právnych predpisoch sa odkazy na základné práva alebo základné slobody vo všeobecnom nariadení Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a v zákone o ochrane údajov z roku 2018 [ktoré boli predtým vymedzené tak, aby sa vzťahovali na základné práva a základné slobody EÚ ([20])] vymedzujú ako odkazy na práva podľa Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktoré nadobudli účinnosť vo vnútroštátnom práve Spojeného kráľovstva na základe zákona o ľudských právach z roku 1998 ([21]). Zákonom o ľudských právach z roku 1998 sa začleňujú práva obsiahnuté v Európskom dohovore o ľudských právach do práva Spojeného kráľovstva. Zákonom o ľudských právach sa zaručujú každému jednotlivcovi základné práva a slobody stanovené v článkoch 2 až 12 a článku 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach, článkoch 1, 2 a 3 prvého protokolu k nemu a článku 1 trinásteho protokolu k nemu v spojení s článkami 16, 17 a 18 uvedeného dohovoru. Patrí sem právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (a ako súčasť tohto práva aj na ochranu osobných údajov) a právo na spravodlivý proces ([22]).

(13) Všeobecné nariadenie Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a zákon o ochrane údajov z roku 2018 boli napokon predmetom cielených reforiem stanovených v piatej a šiestej časti zákona o používaní údajov a prístupe k nim. Hoci rozsah pôsobnosti zákona o používaní údajov a prístupe k nim výrazne presahuje ochranu osobných údajov, stanovujú sa ním obmedzené zmeny viacerých aspektov režimu ochrany údajov, ako sú okrem iného pravidlá spracúvania údajov na účely vedeckého výskumu, právne základy pre spracúvanie údajov, pravidlá týkajúce sa zásady obmedzenia účelu a podmienky automatizovaného rozhodovania. Okrem toho sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim mení riadiaca štruktúra úradu ICO. Po zavedení týchto opatrení bude úrad ICO nahradený novým subjektom, a to Komisiou pre informácie. Úloha a funkcie regulačného orgánu ako nezávislého dozorného orgánu pre ochranu údajov v Spojenom kráľovstve zostanú nezmenené. Zákonom sa zároveň zavádzajú nové právomoci regulačného orgánu v oblasti presadzovania predpisov.

(14) V tomto rozhodnutí sa posudzuje legislatívny, regulačný a iný vývoj, ktorý je relevantný, pokiaľ ide o záver týkajúci sa úrovne ochrany zaručenej Spojeným kráľovstvom vyvodený vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772. Posúdenie vykonané vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772 zostáva v platnosti pre tie aspekty rámca Spojeného kráľovstva na ochranu údajov, ktoré neboli od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zmenené alebo ovplyvnené iným vývojom.

(15) Legislatívny, regulačný a iný relevantný vývoj sa podrobne analyzuje v nasledujúcich oddieloch na základe štandardu primeranosti, podľa ktorého musí Komisia určiť, či daná tretia krajina zaručuje úroveň ochrany, ktorá „v zásade zodpovedá“ úrovni zabezpečenej v rámci Európskej únie ([23]). Ako objasnil Súdny dvor Európskej únie, nie je potrebné, aby bola zaistená rovnaká úroveň ochrany ([24]). Konkrétne prostriedky, ktoré dotknutá tretia krajina využíva na ochranu osobných údajov, sa môžu líšiť od prostriedkov využívaných v Európskej únii, pokiaľ sa v praxi preukáže, že sa nimi účinne zabezpečuje primeraná úroveň ochrany ([25]). V záujme dosiahnutia štandardu primeranosti teda nie je potrebné, aby dané pravidlá do detailu zodpovedali pravidlám Únie. Namiesto toho sa skôr overuje, či zahraničný právny systém ako celok zabezpečuje prostredníctvom hmotnoprávnej úpravy práv na ochranu údajov a ich účinného vykonávania, vymáhania, ako aj dohľadu nad nimi požadovanú úroveň ochrany ([26]).

([19]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.gov.uk/government/publications/the-data-protection-fundamental-rights-and-freedoms-amendment-regulations-2023.

([20]) Základné práva a základné slobody EÚ boli v práve Spojeného kráľovstva ponechané na základe § 4 zákona o vystúpení z Európskej únie z roku 2018, ktorý bol na konci roka 2023 zrušený zákonom o ponechanom práve Únie.

([21]) § 2 ods. 3 právnych predpisov o zmene ochrany údajov (základné práva a slobody) z roku 2023.

([22]) Články 6, 8, 10 a 13 EDĽP (pozri aj prílohu 1 k zákonu o ľudských právach z roku 1998).

([23]) Odôvodnenie 104 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([24]) Vec C-362/14, Schrems (ďalej len „Schrems I“), ECLI:EU:C:2015:650, bod 73.

([25]) Schrems I, bod 74.

([26]) Pozri oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Výmena a ochrana osobných údajov v globalizovanom svete, COM(2017) 7 z 10. januára 2017, oddiel 3.1, s. 6 – 7, k dispozícii na tomto odkaze: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0007&from=EN.

2.1.1. *Vymedzenie pojmov*

(16) V režime ochrany údajov Spojeného kráľovstva sa naďalej uplatňujú základné pojmy ochrany údajov, ktoré odrážajú terminológiu nariadenia (EÚ) 2016/679. Tieto pojmy boli posúdené v odôvodnení 23 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(17) Hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim ponecháva prevažná väčšina vymedzených pojmov nezmenená, zaviedli sa ním vymedzené pojmy týkajúce sa spracúvania osobných údajov na vedecké, historické a štatistické účely uvedené v článku 4 ods. 2, 3, 4 a 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. V odseku 2 sa vymedzuje „spracúvanie na vedecké účely" ako spracúvanie osobných údajov vykonávané na účely akéhokoľvek výskumu, ktorý možno odôvodnene označiť za vedecký. Tento výskum môže byť financovaný z verejných alebo súkromných zdrojov a môže sa vykonávať ako komerčná alebo nekomerčná činnosť. V odseku 3, ktorý odráža obsah odôvodnenia 159 nariadenia (EÚ) 2016/679, sa uvádza neúplný zoznam príkladov výskumných činností, ktoré sa považujú za činnosti na vedecké účely, a to vrátane technického rozvoja a demonštračných činností, základného výskumu a aplikovaného výskumu. V odseku 4 sa objasňuje, že „historický výskum" zahŕňa aj genealogický výskum, ktorý je tiež uznaný ako historický účel v odôvodnení 160 nariadenia (EÚ) 2016/679. Napokon v odseku 5 sa spracúvanie na štatistické účely vymedzuje ako spracúvanie údajov na štatistické zisťovanie alebo na tvorbu štatistických výsledkov, pričom údaje sú agregované do takej miery, že už nepredstavujú osobné údaje. Okrem toho sa spracované údaje alebo výsledné informácie nesmú používať na prijímanie rozhodnutí alebo opatrení namierených proti akejkoľvek osobe. Toto vymedzenie je v súlade s chápaním štatistických účelov opísaným v odôvodnení 162 nariadenia (EÚ) 2016/679.

(18) Záverom možno konštatovať, že hoci sa zmenami článku 4 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov dopĺňa osobitné vymedzenie spracúvania údajov na vedecké, historické a štatistické účely, toto vymedzenie je v súlade s literou a duchom nariadenia (EÚ) 2016/679, ako sa uvádza v uvedených odôvodneniach 159, 160 a 162.

(19) Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa doplnením odseku 6 v článku 4 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov stanovil osobitný rámec na získanie súhlasu dotknutej osoby so spracúvaním osobných údajov na vedecké účely. Veľmi podobne ako v odôvodnení 33 nariadenia (EÚ) 2016/679, v ktorom sa uznáva, že v oblasti vedeckého výskumu nie je možné vždy získať súhlas na konkrétny účel spracúvania, nové ustanovenie umožňuje širšie formy súhlasu tým, že umožňuje, aby dotknuté osoby mohli dať platný súhlas aj vtedy, keď v čase zberu údajov nie je možné úplne určiť presné účely výskumu, a to za predpokladu, že snaha o získanie súhlasu je v súlade so všeobecne uznávanými etickými normami relevantnými pre konkrétnu oblasť výskumu. V každom prípade dotknuté osoby musia mať možnosť udeliť súhlas so spracúvaním osobných údajov len pre konkrétne časti výskumu, ak je to možné.

(20) Nakoniec sa v zákone o používaní údajov a prístupe k nim podrobnejšie opísali záruky, ktoré sa predtým uvádzali v článku 89 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a v § 19 zákona o ochrane údajov z roku 2018, pokiaľ ide o spracúvanie údajov na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého, historického a štatistického výskumu uvedené v novej kapitole 8A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([27]). Tieto záruky sú podobné tým, ktoré sa vyžadujú podľa článku 89 nariadenia (EÚ) 2016/679, a zahŕňajú požiadavku na zabezpečenie technických a organizačných opatrení na účely zabezpečenia dodržiavania zásady minimalizácie údajov.

2.2. **Záruky, práva a povinnosti**

2.2.1. *Zákonnosť a spravodlivosť spracúvania*

(21) V rámci Spojeného kráľovstva na ochranu údajov sa naďalej vyžaduje, aby sa údaje spracúvali zákonným, spravodlivým a legitímnym spôsobom, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 24 až 26 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

([27]) Články 84A až 84D všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedené § 86 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

(22) V práve Spojeného kráľovstva sú zásady zákonnosti a spravodlivosti a dôvody zákonného spracúvania naďalej zaručené prostredníctvom článku 5 ods. 1 písm. a) a článku 6 ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ako sa to posudzuje vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772. Hoci tieto ustanovenia zostávajú do veľkej miery totožné ([28]) s príslušnými ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2016/679, zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa najprv mení článok 6 ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, a to zavedením dodatočného zákonného dôvodu na spracúvanie osobných údajov podľa článku 6 ods. 1 písm. ea) ([29]). Podľa uvedeného ustanovenia je spracúvanie zákonné vtedy a do takej miery, pokiaľ je „nevyhnutné na účely uznaného oprávneného záujmu“. Na rozdiel od právneho základu oprávneného záujmu podľa článku 6 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov si novozavedený právny základ uznaného oprávneného záujmu nevyžaduje individuálne vyváženie oprávnených záujmov prevádzkovateľa so záujmami alebo základnými právami a slobodami dotknutej osoby, čo má zabezpečiť väčšiu právnu istotu pre prevádzkovateľov, ktorí sú neverejnými subjektmi. V novozavedenom článku 6 ods. 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa uvádza, že spracúvanie je nevyhnutné na účely uznaného oprávneného záujmu len vtedy, ak spĺňa podmienku uvedenú v prílohe 1 ([30]), v ktorej sa ďalej uvádzajú situácie, v ktorých sa spracúvanie považuje za nevyhnutné na účely uznaného oprávneného záujmu, napríklad ak sa uskutočňuje v reakcii na žiadosť, ktorú dostal orgán verejnej moci, ktorý potrebuje údaje na účely plnenia úlohy vykonávanej vo verejnom záujme, ktorá má právny základ spĺňajúci článok 6 ods. 3 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ak je spracúvanie nevyhnutné na ochranu národnej bezpečnosti, ochranu verejnej bezpečnosti alebo na účely obrany, s cieľom reagovať na núdzovú situáciu, na účely odhaľovania, vyšetrovania alebo predchádzania trestnej činnosti, alebo na ochranu zraniteľných osôb ([31]).

(23) Hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim rozširuje zoznam právnych dôvodov na spracúvanie osobných údajov, ktoré má prevádzkovateľ k dispozícii, na novozavedený právny dôvod uznaného oprávneného záujmu sa vzťahuje niekoľko dôležitých obmedzení. Po prvé sa uznané oprávnené záujmy obmedzujú na konkrétne situácie, ktoré sú taxatívne vymenované v zákone. Po druhé sa orgány verejnej moci nemôžu odvolávať na tento právny dôvod pri plnení svojich úloh ([32]). Po tretie sa týka len oblastí, v ktorých existuje jasný verejný záujem na spracovateľskej činnosti (podľa podmienok stanovených v prílohe 1), t. j. v ktorých spracúvanie slúži cieľom uvedeným v článku 23 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov [ktorý zodpovedá článku 23 nariadenia (EÚ) 2016/679], a preto sa naň nemožno odvolávať na komerčné účely. Po štvrté, hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim priznáva ministrovi právo zmeniť zoznam uvedený v prílohe 1 prostredníctvom právneho predpisu ([33]), minister môže prijať takýto právny predpis len po konzultovaní s úradom ICO ([34]) a do uvedeného zoznamu môže pridať uznaný oprávnený záujem len vtedy, ak je toto spracúvanie opäť nevyhnutné na zabezpečenie cieľa verejného záujmu uvedeného v článku 23 ods. 1 písm. c) až j) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([35]). Napokon, ako to potvrdzuje aj

([28]) Na účely objasnenia sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim zavádza v článku 6 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov aj nový odsek, v ktorom sa uvádzajú príklady druhov spracúvania, ktoré možno považovať za nevyhnutné na účely oprávneného záujmu v zmysle článku 6 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Tieto príklady (priamy marketing, prenos údajov v rámci skupiny na administratívne účely a bezpečnosť sietí a informačných systémov) sa uvádzajú aj v odôvodneniach 47 a 48 nariadenia (EÚ) 2016/679 ako situácie, v ktorých by sa spracúvanie považovalo za oprávnený záujem prevádzkovateľa.

([29]) § 70 ods. 2 písm. b) zákona o používaní údajov a prístupe k nim. § 70 ods. 5 zákona o používaní údajov a prístupe k nim sa rozšírilo právo namietať uvedené v článku 21 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov na nový článok 6 ods. 1 písm. ea) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([30]) § 70 ods. 4 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([31]) Pozri prílohu 4 k zákonu o používaní údajov a prístupe k nim. Orgány Spojeného kráľovstva ako príklady situácií, keď môže byť potrebné, aby neverejné subjekty spracúvali osobné údaje na účely predchádzania alebo odhaľovania trestnej činnosti, uvádzajú prípady, keď sa spoločnosť dozvie o pokusoch o nezákonné nabúranie do jej počítačových systémov alebo keď sa banka alebo finančná inštitúcia dozvie o podvodných pokusoch o otvorenie účtu. Spracúvanie osobných údajov neverejným subjektom môže byť napríklad nevyhnutné na zabezpečenie národnej bezpečnosti alebo obrany, ak má obchodná organizácia podozrenie, že aktivita zákazníka online naznačuje zapojenie do teroristickej činnosti. Úrad ICO v tejto veci vypracúva osobitné usmernenie vrátane vymedzenia príslušných pojmov. Uvádza sa v ňom napríklad, že „národná bezpečnosť“ pravdepodobne zahŕňa bezpečnosť a blahobyt Spojeného kráľovstva ako celku, jeho obyvateľstva, inštitúcií a systému vlády. Pozri návrh usmernenia úradu ICO o uznanom oprávnenom záujme, ktorý bol uverejnený na účely verejnej konzultácie, k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/recognised-legitimate-interest-guidance/.

([32]) Článok 6 ods. 1 posledný pododsek zmenený § 70 ods. 2 písm. c) zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([33]) Pred stanovením právnych predpisov musí minister zohľadniť účinky všetkých zmien na záujmy a základné práva a slobody dotknutých osôb, ako aj skutočnosť, že deti si (v prípade potreby) zaslúžia osobitnú ochranu, pokiaľ ide o ich osobné údaje. Právne predpisy sa musia vydať prostredníctvom zákonného nástroja a podliehajú postupu kladného uznesenia, čo znamená, že ich musí aktívne schváliť parlament Spojeného kráľovstva. § 70 ods. 4 pododsek 8 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([34]) § 182 ods. 2 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([35]) § 70 ods. 4 pododsek 9 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

usmernenie úradu ICO ([36]), prevádzkovatelia, ktorí sa odvolávajú na uznaný oprávnený záujem ako právny základ, sú povinní dodržiavať všetky ostatné požiadavky podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov vrátane zabezpečenia toho, aby spracúvanie bolo nevyhnutne potrebné a primerané na dosiahnutie oprávneného záujmu.

(24) Po druhé sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim objasňuje v článku 6 ods. 3, článku 9 ods. 2 písm. g) a článku 10 ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov (ktoré zodpovedajú príslušným ustanoveniam nariadenia (EÚ) 2016/679), že spracúvanie osobných údajov, osobitných kategórií osobných údajov a osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupkov na účely splnenia zákonnej povinnosti alebo plnenia úlohy vo verejnom záujme môže mať základ nielen vo vnútroštátnom práve, ale aj v príslušnom medzinárodnom práve ([37]). Relevantné medzinárodné právo sa potom novozavedeným článkom 9A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov v spojení s prílohou A1 obmedzuje na jednu jedinú dohodu, konkrétne na Dohodu medzi vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a vládou Spojených štátov amerických o prístupe k elektronickým údajom na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, ktorá bola podpísaná 3. októbra 2019 (ďalej len „dohoda medzi Spojeným kráľovstvom a USA“) ([38]). Záruky stanovené v uvedenej dohode sa posúdili v odôvodneniach 153 až 155 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 a ich vykonávanie sa analyzuje v odôvodneniach 87 až 93 tohto rozhodnutia.

2.2.2. *Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov*

(25) Rámec Spojeného kráľovstva na ochranu údajov naďalej poskytuje osobitné záruky v prípade osobitných kategórií údajov, ako sa posudzuje v odôvodneniach 27 až 42 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(26) V platnosti zostáva vymedzenie osobitných kategórií osobných údajov, ako aj osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú na spracúvanie týchto kategórií údajov, vo všeobecnom nariadení Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a v zákone o ochrane údajov z roku 2018. Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zároveň udeľujú ministrovi nové právomoci v oblasti tvorby právnych predpisov, a to právomoc pridať osobitné kategórie údajov, prispôsobiť podmienky uplatniteľné na ich používanie a v prípade potreby pridať nové vymedzenie pojmov ([39]). Dôležité je, že ministrovi neumožňuje odstrániť alebo zmeniť existujúce osobitné kategórie údajov, a ani zmeniť podmienky spracúvania týchto kategórií ([40]). Novozavedená právomoc v oblasti tvorby právnych predpisov tak vláde umožňuje len dopĺňať nové kategórie citlivých údajov a určovať podmienky spracúvania týchto kategórií, čo má vláde v prípade potreby umožniť reagovať na budúci technologický a spoločenský vývoj.

(27) Tieto zmeny preto nemajú vplyv na úroveň ochrany osobitných kategórií osobných údajov, ktorá sa vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772 považuje za v podstate rovnocennú s ochranou v rámci EÚ.

([36]) Pozri usmernenie úradu ICO týkajúce sa oprávnených záujmov, k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/lawful-basis/a-guide-to-lawful-basis/legitimate-interests/?q=appropriate+policy.

([37]) § 72 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([38]) Dohoda medzi vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a vládou Spojených štátov amerických o prístupe k elektronickým údajom na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, k dispozícii na tomto odkaze: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/836969/CS_USA_6.2019_Agreement_between_the_United_Kingdom_and_the_USA_on_Access_to_Electronic_Data_for_the_Purpose_of_Countering_Serious_Crime.pdf.

([39]) § 74 zákona o používaní údajov a prístupe k nim. Takéto právne predpisy podliehajú postupu kladného uznesenia, čo znamená, že si vyžadujú aktívne schválenie parlamentom Spojeného kráľovstva.

([40]) Pozri nový článok 11A ods. 1 písm. b) a ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ako aj vysvetlivky k návrhu zákona o používaní údajov a prístupe k nim, bod 571, k dispozícii na tomto odkaze: https://publications.parliament.uk/pa/bills/cbill/59-01/0179/en/240179en.pdf.

2.2.3. *Obmedzenie účelu*

(28) V rámci režimu Spojeného kráľovstva na ochranu osobných údajov sa naďalej vyžaduje, aby sa údaje spracúvali na konkrétny účel a následne sa používali len vtedy, pokiaľ to nie je nezlučiteľné s pôvodným účelom spracúvania, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 43 až 48 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(29) Po prvé zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zavádza niekoľko cielených zmien zásady obmedzenia účelu stanovenej v článku 5 ods. 1 písm. b) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Týmito zmenami sa objasňuje uplatňovanie uvedenej zásady bez zmeny jej podstaty. V § 71 ods. 1, 2 a 3 zákona o používaní údajov a prístupe k nim sa uvádza, že zásada obmedzenia účelu sa uplatňuje, ak sa údaje získavajú od dotknutej osoby alebo inak, že sa uplatňuje len vtedy, ak osobné údaje ďalej spracúva ten istý prevádzkovateľ alebo sa spracúvajú v jeho mene (t. j. že sa neuplatňuje v prípade zmeny prevádzkovateľa), a že spracúvanie nie je zákonné len z toho dôvodu, že je zlučiteľné s účelmi, na ktoré sa osobné údaje získali.

(30) Po druhé sa v zákone o používaní údajov a prístupe k nim objasňujú pravidlá ďalšieho spracúvania osobných údajov, a to ich preskupením do novo doplneného článku 8A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, v ktorom sa stanovuje celkový režim ďalšieho spracúvania osobných údajov. V článku 8A ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa uvádzajú prvky, ktoré sa majú zohľadniť pri určovaní, či je nový účel spracúvania zlučiteľný s pôvodným účelom. Tieto prvky boli predtým uvedené v článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ktorý zodpovedá článku 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/679 ([41]). Článkom 8A ods. 3 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa preskupujú do jedného ustanovenia situácie, v ktorých sa spracúvanie osobných údajov na nový účel považuje za zlučiteľné s pôvodným účelom. Vzťahuje sa to na situácie, keď dotknutá osoba súhlasí so spracúvaním osobných údajov na nový účel alebo keď je spracúvanie nevyhnutné na zabezpečenie cieľa uvedeného v článku 23 ods. 1 ([42]), keď sa spracúvanie vykonáva na účely vedeckého alebo historického výskumu, archivácie vo verejnom záujme alebo na štatistické účely ([43]). Nakoniec sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim objasňuje, že každé spracúvanie vykonané s cieľom zabezpečiť, aby spracúvanie bolo v súlade so zásadami ochrany údajov stanovenými v článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, alebo preukázať, že je v takomto súlade, sa považuje za zlučiteľné s pôvodným účelom. Uvedené situácie naďalej zodpovedajú tomu, čo sa považuje za zlučiteľné ďalšie spracúvanie aj v nariadení (EÚ) 2016/679.

(31) Po tretie sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim zavádzajú v článku 8A ods. 3 písm. d) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov aj nové dodatočné situácie, v ktorých sa ďalšie spracúvanie osobných údajov na nový účel považuje za zlučiteľné s pôvodným účelom. Tieto situácie sa uvádzajú v prílohe 2 k všeobecnému nariadeniu Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([44]) a zahŕňajú napríklad prípady, keď sa spracúvanie uskutočňuje v reakcii na žiadosť orgánu verejnej moci, ktorý potrebuje údaje na účely plnenia úlohy vykonávanej vo verejnom záujme, ktorá má právny základ spĺňajúci článok 6 ods. 3 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ak je spracúvanie nevyhnutné na ochranu verejnej bezpečnosti, na účely reakcie na núdzovú situáciu, odhaľovania, vyšetrovania alebo predchádzania trestnej činnosti, na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej osoby a iných osôb, na ochranu zraniteľných osôb, na daňové účely alebo ak je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti ([45]).

(32) Hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim rozširuje zoznam situácií, v ktorých sa ďalšie spracúvanie na iný účel považuje za zlučiteľné s pôvodným účelom spracúvania, na toto rozšírenie sa vzťahujú dôležité obmedzenia. Po prvé sa obmedzuje na konkrétne situácie, ktoré sú taxatívne vymenované v zákone. Po druhé sa týka len oblastí, v ktorých existuje jasný verejný záujem na spracovateľskej činnosti, t. j. v ktorých ďalšie spracúvanie slúži cieľom uvedeným v článku 23 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov

([41]) Tieto prvky, podobne ako v nariadení (EÚ) 2016/679, zahŕňajú akékoľvek prepojenie medzi pôvodným a novým účelom; kontext, v ktorom sa osobné údaje získali, a to vrátane vzťahu medzi dotknutou osobou a prevádzkovateľom; povahu spracúvania a to, či zahŕňa osobitné kategórie údajov; možné následky zamýšľaného spracúvania pre dotknuté osoby; a existenciu primeraných záruk.

([42]) Pozri aj článok 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([43]) Odôvodnenie 50 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([44]) Príloha 2 je zavedená do všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov prostredníctvom prílohy 5 k zákonu o používaní údajov a prístupe k nim, pozri § 71 ods. 6 uvedeného zákona.

([45]) Pozri prílohu 5 k zákonu o používaní údajov a prístupe k nim.

[ktorý zodpovedá článku 23 nariadenia (EÚ) 2016/679]. Nemožno sa naň preto odvolávať na komerčné účely. Po tretie, hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim priznáva ministrovi právo zmeniť zoznam uvedený v prílohe 2 prostredníctvom právneho predpisu ([46]), minister môže do uvedeného zoznamu pridať typy spracúvania len vtedy, ak je toto spracúvanie opäť nevyhnutné na zabezpečenie cieľa verejného záujmu uvedeného v článku 23 ods. 1 písm. c) až j) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([47]). Po štvrté, ak je získavanie osobných údajov prevádzkovateľom založené na súhlase dotknutej osoby, spracúvanie na nový účel v situáciách uvedených v prílohe 2 sa považuje za zlučiteľné s pôvodným účelom len vtedy, ak sa nedá odôvodnene očakávať, že prevádzkovateľ získa od dotknutej osoby nový súhlas ([48]).

2.2.4. *Individuálne práva*

(33) Podľa rámca Spojeného kráľovstva na ochranu osobných údajov majú dotknuté osoby naďalej a bez akýchkoľvek významných zmien ([49]) rovnaké individuálne práva ako podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, ktoré možno uplatniť voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, najmä právo na prístup k údajom, právo namietať proti spracúvaniu a právo na opravu a vymazanie údajov, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 51 až 54 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(34) Po prvé v zákone o používaní údajov a prístupe k nim sa objasňujú určité kritériá, za ktorých možno tieto práva uplatňovať. Na jednej strane sa v ňom prostredníctvom zmeny článku 12 a zavedenia nového článku 12A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([50]) spresňujú lehoty, v ktorých musia prevádzkovatelia reagovať na žiadosti dotknutých osôb. Konkrétne sa článok 12 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov mení tak, že prevádzkovateľ už nie je povinný v reakcii na žiadosť dotknutej osoby podľa článkov 15 až 22 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov poskytnúť informácie o prijatých opatreniach (alebo o dôvodoch neprijatia žiadnych opatrení) „do jedného mesiaca od prijatia žiadosti“, ale „pred uplynutím uplatniteľnej lehoty“. Uplatniteľná lehota sa ďalej vymedzuje v novozavedenom článku 12A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ako obdobie jedného mesiaca počnúc príslušným okamihom, ktorým je okamih, keď prevádzkovateľ dostane žiadosť, keď prevádzkovateľ dostane akékoľvek informácie požadované v súvislosti so žiadosťou podľa článku 12 ods. 6 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov alebo keď je zaplatený poplatok, ktorý bol účtovaný v súvislosti so žiadosťou podľa článku 12 ods. 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, a to podľa toho, čo nastane neskôr ([51]). Článkom 12A ods. 3 sa ďalej umožňuje prevádzkovateľovi predĺžiť uplatniteľnú lehotu o ďalšie dva mesiace, ak je to potrebné z dôvodu zložitosti žiadostí predložených dotknutou osobou alebo z dôvodu počtu takýchto žiadostí. Na druhej strane, pokiaľ ide len o právo na prístup k informáciám a osobným údajom, zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa mení článok 15 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov s cieľom začleniť objasnenie vypracované na základe existujúcej vnútroštátnej judikatúry – vychádzajúc zo zásady proporcionality podľa práva EÚ –, že prevádzkovatelia musia vykonávať len vhodné a primerané vyhľadávanie požadovaných informácií a osobných údajov ([52]). Očakáva sa, že nové ustanovenie sa bude vykladať v súlade s existujúcou judikatúrou, v ktorej sa uvádza, že „[…] to, čo sa pri výkone požiadavky proporcionality zvažuje, je konečný cieľ vyhľadávania, konkrétne potenciálny prínos, ktorý by poskytnutie informácií mohlo mať pre dotknutú osobu, vo vzťahu k spôsobom, ktorými sa tieto informácie získavajú. V každom konkrétnom prípade sa bude posudzovať, či nájdenie a poskytnutie informácií bude spojené s neprimeraným úsilím vo vzťahu k prínosom, ktoré by mohlo mať pre dotknutú osobu“ ([53]).

([46]) Článok 8A ods. 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 71 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([47]) Článok 8A ods. 6 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 71 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([48]) Článok 8A ods. 4 písm. b) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedené § 71 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([49]) § 31 zákona o obetiach a väzňoch z roku 2024 (ďalej len „zákon o obetiach a väzňoch“) sa do práva na vymazanie stanoveného v článku 17 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov doplnil ďalší dôvod, ktorým sa dotknutým osobám poskytuje právo požiadať prevádzkovateľov údajov, aby vymazali ich osobné údaje, ak boli spracúvané v dôsledku nepodloženého tvrdenia o dotknutej osobe zo strany zlomyseľnej osoby. Osoba sa považuje za „zlomyseľnú“, ak bola odsúdená za trestný čin stanovený v § 31 ods. 3 zákona o obetiach a väzňoch (napríklad za obťažovanie) alebo ak sa na ňu vzťahuje príkaz na ochranu z dôvodu prenasledovania. Zákon o obetiach a väzňoch je k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2024/21/contents. Okrem toho sa § 77 zákona o používaní údajov a prístupe k nim mení právo na informácie uvedené v článku 13 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, a to takým spôsobom, že prevádzkovateľ už nie je povinný informovať dotknutú osobu o ďalšom spracúvaní jej osobných údajov na nový účel, ak je týmto účelom vedecký alebo historický výskum, archivácia vo verejnom záujme alebo štatistický účel, ak sa spracúvanie vykonáva v súlade s osobitnými zárukami stanovenými v novom článku 84B všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a poskytnutie informácií by nebolo možné alebo by bolo neprimerané.

([50]) § 76 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([51]) Článok 12A ods. 1 a 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedené § 76 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([52]) Článok 15 ods. 1A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 78 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([53]) Vec Dawson-Damer/Taylor Wessing LLP, [2017] EWCA Civ 74.

(35) Preto, hoci sa na lehoty na odpovedanie na žiadosti dotknutých osôb a osobitné povinnosti prevádzkovateľov údajov v súvislosti s právom na prístup vzťahujú podrobnejšie pravidlá, systém Spojeného kráľovstva naďalej zabezpečuje, že žiadosti dotknutých osôb sa musia vybaviť v primeraných lehotách vymedzených na základe objektívnych faktorov. Okrem toho sú vecné povinnosti prevádzkovateľa pri odpovedaní na žiadosti o prístup stanovené na základe ustálených právnych noriem, ktoré zohľadňujú aj záujmy dotknutej osoby. A napokon už v súčasných usmerneniach úradu ICO sa stanovuje, že od prevádzkovateľa sa nevyžaduje, aby vykonával vyhľadávanie, ktoré by bolo neodôvodnené alebo neprimerané vzhľadom na význam poskytnutia prístupu k informáciám ([54]).

(36) Obmedzenia týchto individuálnych práv, ktoré sú stanovené v zákone o ochrane údajov z roku 2018 a zapadajú do rámca podľa článku 23 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ako aj obmedzenia a záruky, ktorými sa stanovuje uplatňovanie týchto obmedzení, naďalej platia v rámci Spojeného kráľovstva ([55]), ako sa podrobne opisuje v odôvodneniach 55 až 67 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(37) Pokiaľ ide konkrétne o obmedzenie týkajúce sa osobných údajov spracúvaných na účely zachovania účinnej imigračnej kontroly alebo na účely vyšetrovania alebo odhaľovania činností, ktoré by narušili zachovávanie účinnej imigračnej kontroly, v rozsahu, v akom by uplatňovanie týchto ustanovení mohlo poškodiť niektorú z týchto záležitostí (ďalej len „imigračná výnimka“) ([56]), vláda Spojeného kráľovstva zmenila odsek 4 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018 prostredníctvom právnych predpisov z roku 2022 týkajúcich sa zákona o ochrane údajov z roku 2018 (zmena výnimiek uvedených v prílohe 2) ([57]) [a] právnych predpisov z roku 2024 týkajúcich sa zákona o ochrane údajov z roku 2018 (zmena výnimiek uvedených v prílohe 2) ([58]), ktoré dopĺňajú právne predpisy z roku 2022 ([59]). Týmito zmenami sa do odsekov 4A a 4B prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018 začleňujú záruky na účely uplatňovania imigračnej výnimky, ktoré sa vyžadujú podľa článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Podľa týchto zmien sa predovšetkým vyžaduje, i) že imigračná výnimka sa musí uplatňovať len individuálne a osobitne vzhľadom na každé príslušné ustanovenie všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a nanovo vždy, keď minister uvažuje o neuplatňovaní alebo obmedzení uplatňovania niektorého z príslušných ustanovení všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([60]); ii) aby sa pri uplatňovaní imigračnej výnimky zohľadnili práva a slobody dotknutej osoby a jej potenciálne zraniteľné miesta ([61]); iii) aby minister viedol záznamy o použití imigračnej výnimky a informoval dotknutú osobu o jej použití (s výnimkou osobitných okolností, keď by bol týmto informovaním dotknutý cieľ výnimky) ([62]), a iv) aby objasnil, že použitie imigračnej výnimky sa obmedzuje na spracúvanie osobných údajov ministrom ([63]), čo v praxi znamená ministerstvo vnútra, pokiaľ ide o jeho funkcie relevantné vo vzťahu k bodu 4 ods. 1 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018. Okrem toho sa v nich tiež vysvetľuje vyváženie, ktoré sa musí uskutočniť pri určovaní, či je pravdepodobné, že uplatnením práv dotknutej osoby bude dotknutá účinná imigračná kontrola, a či je v dôsledku toho potrebné a primerané obmedziť takéto práva.

([54]) K dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/individual-rights/right-of-access/how-do-we-find-and-retrieve-the-relevant-information/.

([55]) § 88 ods. 2 zákona o používaní údajov a prístupe k nim sa vykonáva malá zmena § 26 ods. 2 písm. f) zákona o ochrane údajov z roku 2018 (výnimka týkajúca sa národnej bezpečnosti a obrany), ktorou sa objasňuje, že právo podať sťažnosť komisárovi podľa článku 77 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov nie je zahrnuté do ustanovení, ktorých uplatňovanie možno obmedziť na účely národnej bezpečnosti alebo obrany.

([56]) V čase prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 nebola vyriešená otázka platnosti a výkladu imigračnej výnimky podľa práva Spojeného kráľovstva, a to v nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu Anglicka a Walesu z 26. mája 2021, ktorý konštatoval, že imigračná výnimka, ako bola v tom čase uvedená v nariadení o ochrane údajov z roku 2018, nebola zlučiteľná s právom Spojeného kráľovstva, keďže v nej chýbali osobitné ustanovenia, ktorými sa stanovujú záruky uvedené v článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ktorý odráža článok 23 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679. Z uvedeného dôvodu boli z rozsahu pôsobnosti vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 vylúčené osobné údaje prenášané na účely imigračnej kontroly Spojeného kráľovstva alebo údaje, ktoré inak patria do rozsahu pôsobnosti imigračnej výnimky.

([57]) Tieto právne predpisy nadobudli účinnosť 31. januára 2022 a sú k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/uksi/2022/76/contents/made.

([58]) Právne predpisy nadobudli účinnosť 8. marca 2024 a sú k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/uksi/2024/342/contents/made.

([59]) Imigračná výnimka, ako bola revidovaná prostredníctvom právnych predpisov z roku 2022, bola opäť napadnutá prostredníctvom súdneho preskúmania z dôvodu, že ešte nespĺňala všetky požiadavky článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Odvolací súd v decembri 2023 rozhodol, že je nezlučiteľná s požiadavkami článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. V dôsledku tohto rozsudku sa právnymi predpismi z roku 2024 dopĺňajú právne predpisy z roku 2022 a ďalej sa mení imigračná výnimka.

([60]) Bod 4A ods. 2 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

([61]) Bod 4AB ods. 3 a 4 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018. Návrh právnych predpisov z roku 2024 sa konzultoval s Úradom komisára pre informácie, ktorý verejne vyhlásil, že je s právnymi predpismi spokojný. List uverejnený v reakcii na konzultáciu a potvrdzujúci jeho stanovisko je k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/about-the-ico/media-centre/news-and-blogs/2024/02/ico-responds-to-home-office-s-draft-regulations-to-the-immigration-exemption/.

([62]) Bod 4B ods. 1 a 2 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

([63]) Bod 4 ods. 1 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

(38) Úrad ICO Spojeného kráľovstva navyše vydal podrobné usmernenie k používaniu tohto osobitného obmedzenia ([64]). V uvedenom usmernení sa najmä uvádza, že „[I]migračnú výnimku by ste nemali uplatňovať ako všeobecnú výnimku na obmedzenie práv [....] vo vzťahu ku všetkým údajom, ktoré máte k dispozícii. Rozsah pôsobnosti výnimky sa obmedzuje na tie práva, ktorými by v prípade uplatnenia v súvislosti s uchovávanými údajmi boli dotknuté určené imigračné účely. […]. Preto by štandardnou pozíciou prevádzkovateľa malo byť, aby sa čo najviac dodržiavali požiadavky nariadenia (EÚ) 2016/679 a zákona o ochrane údajov. […] Test, či sú dotknuté určené imigračné účely, má vysokú prahovú hodnotu a nemali by ste výnimku uplatňovať paušálne. […] Musíte zvážiť, či je uplatnenie výnimky primeranou reakciou na žiadosť jednotlivca o ochranu údajov. Môžete sa domnievať, že existuje naliehavá spoločenská potreba uplatniť imigračnú výnimku, musíte však zohľadniť aj to, či prevažuje nad vašou povinnosťou voči jednotlivcom podľa nariadenia (EÚ) 2016/679. Jednotlivci majú práva v súvislosti so svojimi osobnými údajmi, ktoré musíte za každých okolností zohľadniť, najmä právo na prístup. Preto je dôležité, aby ste v každom prípade zvážili, či práva jednotlivca na ochranu údajov prevažujú nad zisteným rizikom, že budú dotknuté určené imigračné účely. Uplatnenie výnimky z vašej strany musí byť primerané okolnostiam a každý prípad musíte starostlivo zvážiť a zdokumentovať.“

(39) Celkovo možno povedať, že na imigračné obmedzenie uvedené v bode 4 prílohy 2 k zákonu o ochrane údajov z roku 2018, ako ho vláda Spojeného kráľovstva revidovala v rokoch 2022 a 2024 a ako ho vykladá judikatúra ([65]) a usmernenia úradu ICO, sa vzťahuje viacero prísnych podmienok, ktoré upravujú jeho uplatňovanie a sú veľmi podobné podmienkam stanoveným v práve Únie, najmä v článku 23 nariadenia (EÚ) 2016/679, a to v záujme obmedzenia práv a povinností v oblasti ochrany údajov na účely dôležitých cieľov verejného záujmu, napríklad na imigračnú kontrolu.

2.2.5. *Obmedzenia týkajúce sa následných prenosov*

(40) Úroveň ochrany osobných údajov prenášaných z Európskej únie prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom v Spojenom kráľovstve naďalej nie je oslabená ďalším prenosom takýchto údajov príjemcom v tretej krajine. Režim medzinárodných prenosov osobných údajov zo Spojeného kráľovstva zostáva veľmi podobný pravidlám stanoveným v kapitole V nariadenia (EÚ) 2016/679, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 74 až 82 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(41) Hoci sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim zmenila kapitola 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov týkajúca sa prenosov osobných údajov do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám, zachováva sa v ňom základná požiadavka, že osobné údaje možno preniesť do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii len vtedy, ak je prenos založený na i) právnych predpisoch, ktorými sa prenos schvaľuje (nová terminológia pre to, čo sa predtým označovalo ako „právne predpisy o primeranosti“); ii) vhodných zárukách alebo iii) výnimke pre osobitné situácie. Tieto všeobecné zásady pre prenosy údajov sa zohľadňujú v novom článku 44A, ktorým sa nahrádza článok 44 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([66]) a v ktorom sa tiež uvádza, že prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii je povolený len vtedy, ak sa prenos uskutočňuje v súlade s ostatnými ustanoveniami všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

(42) Pokiaľ ide konkrétne o právne predpisy, ktorými sa schvaľuje prenos, v článku 45A ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa stanovuje, že minister môže prijať takéto právne predpisy len vtedy, ak sa domnieva, že test ochrany údajov je splnený. To znamená, že možnosť, ktorá bola zavedená v článku 45A ods. 3 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, t. j. že minister môže pri prijímaní takýchto právnych predpisov zohľadniť, či je želateľné uľahčiť toky údajov, vždy podlieha podmienke splnenia testu ochrany údajov. Právny štandard na to, aby bol splnený test ochrany údajov, sa stanovuje v novom článku 45B ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, v ktorom sa vyžaduje, aby štandard ochrany dotknutých osôb v prijímajúcich krajinách alebo v medzinárodných organizáciách nebol podstatne nižší ako štandard poskytovaný dotknutým osobám podľa príslušných právnych predpisov Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. V článku 45B ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa uvádza neúplný zoznam prvkov, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní, či je tento test splnený, ako je napríklad dodržiavanie zásady právneho štátu a ľudských práv, existencia a právomoci orgánu na ochranu údajov, opatrenia na súdne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, pravidlá týkajúce sa prenosu osobných údajov z krajiny alebo organizáciou

([64]) K dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/exemptions/immigration-exemption-a-guide/.

([65]) *Open Rights Group & Anor, R (On the Application Of) v Secretary of State for the Home Department & Anor* [2019] EWHC 2562 (Admin), body 40 a 41.

([66]) § 85 zákona o používaní údajov a prístupe k nim a príloha 7 k uvedenému zákonu.

do iných krajín alebo medzinárodným organizáciám, príslušné medzinárodné záväzky krajiny alebo organizácie a ústava, tradície a kultúra krajiny alebo organizácie. Novým článkom 45B ods. 2 sa síce preformuloval zoznam relevantných prvkov uvedený v bývalom článku 45 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ale zachovali sa základné prvky tohto zoznamu, a preto zostáva podobný tomu, čo sa uvádza v kapitole V nariadenia (EÚ) 2016/679. Orgány Spojeného kráľovstva okrem toho potvrdili, že minister zohľadní prvky, ktoré nie sú uvedené v článku 45B ods. 2, ako napríklad právne predpisy a postupy v tretej krajine týkajúce sa spôsobu, akým orgány verejnej moci pristupujú k osobným údajom na účely, ako je národná bezpečnosť alebo presadzovanie práva, a to do takej miery, do akej ovplyvňujú celkový štandard ochrany. Orgány Spojeného kráľovstva sa navyše domnievajú, že relevantná judikatúra v tretej krajine bude podstatnou súčasťou pri posudzovaní záležitostí, ktorých neúplný zoznam sa uvádza v článku 45B ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

(43) Na právne predpisy, ktorými sa schvaľuje prenos, sa naďalej vzťahujú „všeobecné“ procedurálne požiadavky stanovené v § 182 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ako sa uvádza v odôvodnení 77 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. V rámci tohto postupu musí pri navrhovaní prijatia budúcich právnych predpisov Spojeného kráľovstva o primeranosti minister konzultovať s Komisárom pre informácie ([67]). Po prijatí ministrom sa tieto právne predpisy predkladajú parlamentu a podliehajú postupu „negatívneho uznesenia“, na základe ktorého môžu obe snemovne parlamentu preskúmať príslušné právne predpisy a v rámci 40-dňovej lehoty predložiť návrh na zrušenie týchto právnych predpisov ([68]).

(44) Pokiaľ ide o primerané záruky, v novom odseku článku 46 ods. 1A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa stanovuje, že takéto prenosy sa môžu uskutočniť len vtedy, ak sú v nástrojoch dostupných podľa článku 46 ods. 2 a 3 ([69]) všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov stanovené príslušné záruky a prevádzkovateľ, sprostredkovateľ alebo príslušné verejné orgány, konajúc rozumne a primerane, sa domnievajú, že test ochrany údajov je splnený. V novo vložených odsekoch 6 a 7 sa objasňuje, že test ochrany údajov je splnený, ak vďaka požadovaným zárukám nie je štandard ochrany poskytovaný dotknutým osobám po prenose podstatne nižší ako štandard podľa príslušných právnych predpisov Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, t. j. rovnako ako v prípade nariadenia (EÚ) 2016/679 sa rovnaké právne normy vzťahujú na právne predpisy, ktorými sa schvaľuje prenos, ako aj na primerané záruky. Podľa toho istého odseku sa primeranosť a vhodnosť určujú na základe všetkých okolností alebo pravdepodobných okolností prenosu alebo typu prenosu, a to vrátane povahy a množstva prenášaných osobných údajov.

(45) Pokiaľ ide o výnimky pre osobitné situácie, v článku 49 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov týkajúcom sa podmienok, za ktorých možno uplatniť výnimky pre osobitné situácie, sa zavádza niekoľko technických zmien, ktorými sa toto ustanovenie zosúlaďuje so zmenami v iných ustanoveniach, ale ktoré nemajú vplyv na úroveň ochrany osobných údajov v Spojenom kráľovstve. Okrem toho sa vkladá nový odsek 4A s cieľom napodobniť účinok § 18 ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ktorým sa ministrovi udeľuje právomoc určiť prostredníctvom právnych predpisov okolnosti prenosov údajov, ktoré sa považujú za nevyhnutné z dôvodov verejného záujmu. Napokon sa novým článkom 49A napodobňuje účinok § 18 ods. 2 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ktorým sa ministrovi umožňuje prostredníctvom právnych predpisov uložiť obmedzenia na prenosy údajov, ak nie sú schválené podľa článku 45A (prenosy schválené právnymi predpismi) a ak sa to považuje za potrebné z dôvodov dôležitého verejného záujmu.

(46) Pokiaľ ide o vykonávanie pravidiel medzinárodných prenosov Spojeného kráľovstva, od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 došlo k niekoľkým zmenám.

([67]) Pozri memorandum o porozumení medzi ministrom ministerstva pre digitálnu oblasť, kultúru, médiá a šport a Úradom komisára pre informácie o úlohe úradu ICO, pokiaľ ide o nové posúdenie Spojeného kráľovstva z hľadiska primeranosti jeho režimu ochrany údajov, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.gov.uk/government/publications/memorandum-of-understanding-mou-on-the-role-of-the-ico-in-relation-to-new-uk-adequacy-assessments.

([68]) Ak obe parlamentné snemovne zahlasujú proti takýmto právnym predpisom, tie prestanú mať v konečnom dôsledku ďalšie právne účinky.

([69]) Nástrojom prenosu, ktorý je k dispozícii podľa článku 46 ods. 2 a 3 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, sú právne záväzné a vykonateľné nástroje medzi orgánmi verejnej moci alebo verejnoprávnymi subjektmi, záväzné vnútropodnikové pravidlá v súlade s článkom 47 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, štandardné doložky o ochrane údajov stanovené v právnych predpisoch vydaných ministrom alebo stanovené v dokumente vydanom Komisiou pre informácie, schválený kódex správania a schválený certifikačný mechanizmus.

(47) Pokiaľ ide o právne predpisy, ktorými sa schvaľujú prenosy, doteraz boli prijaté dva nové právne predpisy, ktoré odrážajú rozhodnutia o primeranosti zavedené aj v rámci Únie, t. j. pre prenosy do Kórejskej republiky a pre prenosy komerčným subjektom, ktoré pristúpili k rozšíreniu rámca na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA na Spojené kráľovstvo. Právne predpisy o primeranosti pre Kórejskú republiku ([70]) nadobudli účinnosť 19. decembra 2022 a umožňujú prenos osobných údajov zo Spojeného kráľovstva do Kórejskej republiky. Rozšírenie rámca na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA na Spojené kráľovstvo, v prípade ktorého príslušné právne predpisy ([71]) nadobudli účinnosť 12. októbra 2023, umožňuje voľný tok osobných údajov certifikovaným organizáciám v USA.

(48) Pokiaľ ide o primerané záruky, Spojené kráľovstvo zverejnilo vlastné štandardné zmluvné doložky o ochrane údajov, dohodu o medzinárodných prenosoch údajov ([72]) a dodatok k štandardným zmluvným doložkám EÚ (ďalej len „štandardné zmluvné doložky"), ktoré nadobudli účinnosť v marci 2022. Dohodou o medzinárodných prenosoch údajov sa stanovuje mechanizmus špecifický pre Spojené kráľovstvo na zabezpečenie primeraných záruk pri prenose osobných údajov a má rôzne podobnosti so štandardnými zmluvnými doložkami EÚ. Dodatok, ktorý vydal úrad ICO, umožňuje prevádzkovateľom a sprostredkovateľom údajov v Spojenom kráľovstve využiť pri medzinárodných prenosoch štandardné zmluvné doložky EÚ podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov. Úrad ICO tiež vydal nástroj na posúdenie rizík prenosu s cieľom podporiť organizácie v Spojenom kráľovstve pri hodnotení rizík spojených s medzinárodnými prenosmi.

(49) Spojené kráľovstvo tiež zefektívnilo proces schvaľovania záväzných vnútropodnikových pravidiel (ďalej len „záväzné vnútropodnikové pravidlá") prostredníctvom nového usmernenia a nových možností schvaľovania záväzných vnútropodnikových pravidiel. Úrad ICO zverejnil v júli 2022 usmernenie a referenčné tabuľky s cieľom vysvetliť prístup Spojeného kráľovstva k záväzným vnútropodnikovým pravidlám po brexite, pričom v decembri 2023 bol zverejnený dodatok k záväzným vnútropodnikovým pravidlám EÚ s cieľom zabezpečiť, aby záväzné vnútropodnikové pravidlá schválené podľa rámca Únie boli vykonateľné v Spojenom kráľovstve ([73]).

(50) Napokon sa Spojené kráľovstvo v júli 2023 stalo pridruženým členom Globálneho fóra pre cezhraničné pravidlá ochrany súkromia (ďalej len „Fórum pre cezhraničné pravidlá ochrany súkromia") ([74]). Dôležité je, že toto členstvo neznamená žiadne uľahčenie prenosu údajov zo Spojeného kráľovstva iným členom Fóra pre cezhraničné pravidlá ochrany súkromia. Spojené kráľovstvo objasnilo, že každý prenos osobných údajov zo Spojeného kráľovstva do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám musí spĺňať podmienky stanovené v právnych predpisoch Spojeného kráľovstva, ako sa uvádza v predchádzajúcom texte, najmä test ochrany údajov, na základe ktorého sa vyžaduje, aby poskytované štandardy ochrany „neboli podstatne nižšie" ako štandardy podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

(51) Ako už Komisia vysvetlila, cezhraničné pravidlá ochrany súkromia nezabezpečujú dostatočnú úroveň ochrany osobných údajov pochádzajúcich z EÚ. Predovšetkým sa nimi nestanovujú vymáhateľné práva jednotlivcov ([75]). Je preto mimoriadne dôležité, že cezhraničné pravidlá ochrany súkromia nemôžu predstavovať platný mechanizmus prenosu podľa právnych predpisov Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, hoci Spojené kráľovstvo je pridruženým členom Globálneho fóra pre cezhraničné pravidlá ochrany súkromia. Ak by sa to zmenilo, narušila by sa tým úroveň ochrany, ktorá je v súčasnosti zaručená v prípade osobných údajov prenášaných z EÚ do Spojeného kráľovstva. Komisia bude preto naďalej pozorne sledovať ďalší vývoj v tejto oblasti.

([70]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/uksi/2022/1213/made.

([71]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/uksi/2023/1028/made.

([72]) K dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/international-transfers/international-data-transfer-agreement-and-guidance/.

([73]) Úradu ICO bol po brexite doručený značný počet žiadostí o záväzné vnútropodnikové pravidlá Spojeného kráľovstva. Mnohé schválené záväzné vnútropodnikové pravidlá sa už nemohli používať, keďže po brexite sa mohli naďalej používať len záväzné vnútropodnikové pravidlá, v prípade ktorých sa úrad ICO podieľal na procese schvaľovania záväzných vnútropodnikových pravidiel, ale títo držitelia záväzných vnútropodnikových pravidiel museli úradu ICO predložiť aktualizovanú dokumentáciu k záväzným vnútropodnikovým pravidlám, ktorá je v súlade so všeobecným nariadením Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([74]) Fórum pre cezhraničné pravidlá ochrany súkromia tvoria Spojené štáty americké, Kanada, Japonsko, Kórejská republika, Filipíny, Singapur, Taiwan a Austrália, zatiaľ čo Maurícius, Dubai International Financial Centre a Bermudy sú pridruženými členmi rovnako ako Spojené kráľovstvo.

([75]) Pozri napríklad porovnávaciu analýzu, ktorú uskutočnili orgány pre ochranu údajov skupiny G7, týkajúcu sa základných prvkov systému certifikácie podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov a systému cezhraničných pravidiel ochrany súkromia, z ktorej vyplynuli „pozoruhodné rozdiely" medzi týmito systémami vrátane rozdielov v oblasti „vymožiteľnosti a právnych prostriedkov nápravy, pravidiel týkajúcich sa nezávislého dohľadu a prístupu vlády". K dispozícii na tomto odkaze: https://www.garanteprivacy.it/web/guest/home/docweb/-/docweb-display/docweb/10063165.
Pozri odôvodnenie 79 vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2019/419 z 23. januára 2019 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov zo strany Japonska na základe zákona o ochrane osobných informácií (Ú. v. EÚ L 76, 19.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/419/oj).
Pozri aj stanovisko č. 02/2014 pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 k referenčným požiadavkám na záväzné vnútropodnikové pravidlá, ktoré bolo predložené vnútroštátnym orgánom pre ochranu osobných údajov v EÚ, a cezhraničné pravidlá ochrany súkromia, ktoré boli 6. marca 2014 predložené subjektom organizácie APEC zodpovedným za pravidlá cezhraničnej ochrany súkromia.

2.2.6. *Automatizované rozhodovanie*

(52) Hoci sa zachovali viaceré prvky pravidiel automatizovaného rozhodovania, ktoré sa posudzujú v odôvodnení 54 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zmenili niektoré aspekty týchto pravidiel.

(53) Po prvé sa v novozavedenom článku 22B všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov stanovuje všeobecný zákaz spracúvania osobitných kategórií osobných údajov (vymedzených v článku 9 ods. 1 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov) na účely rozhodnutí založených výlučne na automatizovanom spracúvaní, ktoré majú právne alebo podobne významné účinky na dotknutú osobu. Uvádzajú sa v ňom však tri výnimky z tohto zákazu: dotknutá osoba poskytla výslovný súhlas s takýmto spracúvaním alebo je rozhodnutie potrebné na uzavretie či plnenie zmluvy medzi prevádzkovateľom a dotknutou osobou alebo sa spracúvanie vyžaduje alebo povoľuje zákonom. V prípade posledných dvoch uvedených výnimiek musí byť automatizované spracúvanie nevyhnutné z dôvodov dôležitého verejného záujmu ([76]). Všeobecný zákaz sa nevzťahuje na významné rozhodnutia založené na automatizovanom spracúvaní iných ako osobitných kategórií údajov.

(54) Okrem toho sa v novom článku 22A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov objasňuje vymedzenie pojmu rozhodnutie, ktoré je „založené výlučne na automatizovanom spracúvaní“, a to tak, že takéto rozhodnutie je rozhodnutie, pri ktorom do procesu rozhodovania významne nezasahuje človek. Dôležité je, že prevádzkovatelia sú povinní posúdiť, do akej miery profilovanie prispieva k rozhodnutiu, a to s cieľom určiť, či bol zásah človeka zmysluplný. V článku 22A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov sa tiež objasňuje, že „významné rozhodnutie“ je rozhodnutie, ktoré má právne účinky alebo podobne významný vplyv na dotknutú osobu ([77]).

(55) Po druhé sa novozavedeným článkom 22C všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov prevádzkovateľom ukladá povinnosť zaviesť opatrenia na poskytnutie relevantných záruk pre každé významné rozhodnutie založené úplne alebo čiastočne na osobných údajoch a založené výlučne na automatizovanom spracúvaní (vrátane iných ako osobitných kategórií osobných údajov). Tieto záruky musia zahŕňať poskytnutie informácií dotknutej osobe o procese rozhodovania, umožnenie dotknutej osobe napadnúť rozhodnutie a vzniesť pripomienky a zabezpečenie toho, aby dotknutá osoba mohla využiť zásah človeka do procesu rozhodovania ([78]).

(56) Napokon sa novozavedeným článkom 22D všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov udeľuje ministrovi právomoc prijať sekundárne právne predpisy s cieľom opísať, čo predstavuje zmysluplný zásah človeka a čo nie, ako aj ktoré rozhodnutie sa má považovať za rozhodnutie s podobnými významnými účinkami na dotknuté osoby a ktoré nie. Ministrovi zároveň umožňuje prijať sekundárne právne predpisy v záujme i) doplnenia nových záruk; ii) uloženia požiadaviek, ktorými sa dopĺňajú existujúce záruky, and iii) vymedzenia opatrení, ktoré nespĺňajú záruky ([79]). Dôležité je, že pred prijatím právnych predpisov v súlade s článkom 22D všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov musí minister konzultovať s úradom ICO ([80]), pričom týmito právnymi predpismi sa nemôže meniť článok 22C všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov ([81]) a právne predpisy podliehajú postupu kladného uznesenia ([82]), čo znamená, že pred ich prijatím ich musia schváliť obe snemovne parlamentu Spojeného kráľovstva.

(57) Hoci sa teda zákonom o používaní údajov a prístupe k nim zmenil rámec pre automatizované rozhodovanie, treba poznamenať, že podľa právneho rámca Spojeného kráľovstva sa na automatizované rozhodovanie naďalej vzťahujú kľúčové záruky, podľa ktorých sa vyžaduje právo na zásah človeka vo všetkých prípadoch významných rozhodnutí založených výlučne na automatizovanom spracúvaní, t. j. na základe spracúvania citlivých a iných ako citlivých osobných údajov ([83]). Navyše, ako to Komisia uviedla v predchádzajúcich rozhodnutiach o primeranosti ([84]), je

([76]) Článok 22B všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 80 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([77]) Článok 22A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 80 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([78]) Článok 22C všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 80 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([79]) Článok 22D všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 80 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim. Všetky právne predpisy prijaté na základe týchto právomocí podliehajú postupu kladného uznesenia, čím sa zabezpečuje parlamentný dohľad. Právnymi predpismi sa nemôžu meniť požiadavky uvedené v článku 22C.

([80]) § 182 ods. 2 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([81]) Článok 22D ods. 4 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([82]) Článok 22D ods. 5 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([83]) Článok 22C ods. 2 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov zavedený § 80 ods. 1 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([84]) Pozri napríklad odôvodnenie 94 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2019/419 a odôvodnenie 81 vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2022/254 zo 17. decembra 2021 podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov zo strany Kórejskej republiky na základe zákona o ochrane osobných informácií (Ú. v. EÚ L 44, 24.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/254/oj).

nepravdepodobné, že by osobitné pravidlá týkajúce sa automatizovaného rozhodovania uvedené vo všeobecnom nariadení Spojeného kráľovstva o ochrane údajov mali vplyv na úroveň ochrany osobných údajov prenášaných z Únie do Spojeného kráľovstva. Pokiaľ ide o osobné údaje získané v Únii, každé rozhodnutie založené na automatizovanom spracúvaní však zvyčajne prijme prevádzkovateľ v Únii (ktorý má priamy vzťah s príslušnou dotknutou osobou), a preto sa naň vzťahujú pravidlá podľa nariadenie (EÚ) 2016/679.

2.3. **Dohľad a presadzovanie**

2.3.1. *Nezávislý dohľad*

(58) Dohľad nad dodržiavaním rámca na ochranu údajov a jeho presadzovaním naďalej vykonáva v Spojenom kráľovstve nezávislý dozorný orgán pre ochranu údajov, ako sa to analyzuje v odôvodneniach 85 až 91 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa reformuje štruktúra riadenia tohto orgánu zriadením právnickej osoby – Komisie pre informácie, ktorá nahradí úrad ICO, ktorý bol štruktúrovaný ako samostatný právny subjekt zložený z jednej osoby (tzv. *corporation sole*).

(59) Konkrétnejšie sa opatreniami v oblasti riadenia stanovenými v zákone o používaní údajov a prístupe k nim po ich zavedení zruší Úrad komisára pre informácie, pričom funkcie, zamestnanci a majetok sa prenesú z úradu ICO na nový orgán, ktorým je Komisia pre informácie. Komisia pre informácie má výkonných a nevýkonných členov ([85]). V zákone sa takisto stanovuje, že Komisár pre informácie prechádza do funkcie predsedu Komisie pre informácie, ktorý je jedným z nevýkonných členov ([86]). V zákone o používaní údajov a prístupe k nim sa ďalej stanovuje, že pokiaľ je to vhodné v dôsledku prechodu funkcií, odkazy na Komisára pre informácie vo všetkých právnych predpisoch alebo v iných dokumentoch (bez ohľadu na to, kedy boli prijaté alebo vydané) sa považujú za odkazy na Komisiu pre informácie. Na účely vykonávania svojich funkcií môže Komisia zriadiť výbory a delegovať funkcie na člena, zamestnanca alebo výbor Komisie ([87]) a môže prijať opatrenia na reguláciu svojho postupu a postupu výborov, a to aj pokiaľ ide o uznášaniaschopnosť a prijímanie rozhodnutí väčšinou hlasov. Tieto postupy sa musia zverejniť ([88]).

(60) Dôležité je, že na nezávislosť Komisie pre informácie sa vzťahujú rovnaké záruky, a to aj pokiaľ ide o pravidlá menovania a odvolávania predsedu, ako sú záruky posúdené v odôvodneniach 87 až 90 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 ([89]). Podobné ochranné opatrenia sa uplatňujú aj v súvislosti s ostatnými nevýkonnými členmi Komisie pre informácie. Predsedu Komisie pre informácie konkrétne vymenúva jeho veličenstvo na odporúčanie ministra. Výber predsedu je založený na zásluhách a spravodlivom a otvorenom výberovom konaní ([90]). Ostatných nevýkonných členov vymenúva minister po konzultáciách s predsedom. Kandidátov možno odporučiť na vymenovanie alebo vymenovať len vtedy, ak sú vybraní na základe zásluh v súlade so spravodlivým a s otvoreným výberovým konaním a ak sa minister uistí, že nie sú v konflikte záujmov ([91]). Výkonní členovia sú zamestnancami Komisie pre informácie, ktorí sú zamestnaní za podmienok, ktoré určia nevýkonní členovia ([92]). Hlavného výkonného člena vymenúva predseda a ostatní nevýkonní členovia po konzultáciách s ministrom. Vymenovanie výkonných členov takisto podlieha výberu na základe zásluh a spravodlivého a otvoreného výberového konania ([93]).

(61) Jeho veličenstvo môže odvolať predsedu z funkcie len na základe prejavu vôle (tzv. *Address*) oboch snemovní parlamentu a len vtedy, ak minister predložil tejto snemovni správu, v ktorej sa uvádza, že minister je presvedčený o tom, že predseda sa dopustil závažného pochybenia, je v konflikte záujmov, nesplnil osobitné požiadavky na

([85]) Bod 3 ods. 1 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([86]) §§ 117, 118, 119 a 120 zákona o používaní údajov a prístupe k nim spolu s prílohou 14 k uvedenému zákonu.
([87]) Body 13 a 14 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([88]) Bod 16 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([89]) Článok 52 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov, ako aj príloha 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018, ako boli zavedené § 114A návrhu zákona o používaní údajov a prístupe k nim.
([90]) Bod 5 ods. 1 a bod 3 ods. 2 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([91]) Bod 3 ods. 2, body 5 a 6 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([92]) Bod 11 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.
([93]) Bod 5 ods. 2 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

informácie, pokiaľ ide o možný konflikt záujmov, alebo nie je schopný, spôsobilý alebo ochotný vykonávať funkcie predsedu ([94]). Nevýkonných členov môže minister odvolať z funkcie len vtedy, ak sa uistil, že sú splnené osobitné podmienky stanovené v právnych predpisoch. Tie zahŕňajú konflikt záujmov, závažné pochybenie alebo neschopnosť, neochotu alebo nespôsobilosť vykonávať svoje povinnosti. Pokiaľ ide o dodatočné záruky, minister je povinný zverejniť rozhodnutie o tomto kroku a poskytnúť členovi odôvodnenie odvolania ([95]).

(62) Hlavnou úlohou Komisie pre informácie bude naďalej monitorovanie a presadzovanie rámca na ochranu údajov v Spojenom kráľovstve „s cieľom chrániť základné práva a slobody“ jednotlivcov ([96]). Pokiaľ ide o funkciu Komisie pre informácie zabezpečiť primeranú úroveň ochrany osobných údajov, v zákone o používaní údajov a prístupe k nim sa od Komisie pre informácie výslovne vyžaduje, aby zohľadňovala záujmy dotknutých osôb, prevádzkovateľov a iných osôb, a záležitosti všeobecného verejného záujmu a podporovala dôveru verejnosti v spracúvanie osobných údajov ([97]). Tieto ciele sa uvádzajú aj v odôvodnení 7 nariadenia (EÚ) 2016/679.

(63) Okrem toho sa v zákone o používaní údajov a prístupe k nim uvádza, že Komisia pre informácie pri výkone svojej funkcie podľa právnych predpisov o ochrane údajov zohľadňuje podporu inovácií a hospodárskej súťaže, význam predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania, potrebu ochrany verejnej bezpečnosti a národnej bezpečnosti a osobitné potreby súvisiace s ochranou detí ([98]). V právnych predpisoch EÚ o ochrane údajov sa uznáva aj potreba zabezpečiť rovnováhu medzi ochranou osobných údajov a niekoľkými ďalšími základnými právami a cieľmi, ako sú hospodársky a sociálny pokrok, bezpečnosť a spravodlivosť, ako aj sloboda podnikania ([99]).

2.3.2. *Presadzovanie vrátane sankcií*

(64) Právomoci a úlohy Komisie pre informácie naďalej zodpovedajú právomociam a úlohám dozorných orgánov členských štátov pre ochranu údajov podľa príslušných článkov nariadenia (EÚ) 2016/679 ([100]), ako sa to posudzuje v odôvodneniach 91 až 95 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(65) Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zaviedli určité objasnenia týkajúce sa výkonu niektorých z týchto právomocí.

(66) Na jednej strane sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim objasňuje, že Komisia pre informácie môže požadovať konkrétne „dokumenty“ a „informácie“, keď využíva právomoc informačných oznámení ([101]). N druhej strane sa zákonom o používaní údajov a prístupe k nim zavádzajú dve nové vyšetrovacie právomoci Komisie pre informácie: nová právomoc požadovať správu ([102]) a nová právomoc vydávať prevádzkovateľom „oznámenia o pohovore“ v prípade podozrenia z porušenia všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov alebo zákona o ochrane údajov z roku 2018 ([103]).

([94]) Bod 7 ods. 6 a 7 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

([95]) Bod 9 ods. 6, 7, 8 a 9 prílohy 12A k zákonu o ochrane údajov z roku 2018.

([96]) Článok 51 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([97]) § 91 zákona o používaní údajov a prístupe k nim, ktorým sa zavádza § 120A zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([98]) § 91 zákona o používaní údajov a prístupe k nim, ktorým sa zavádza § 120B zákona o ochrane údajov z roku 2018. Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa ďalej zavádza nový § 120C v zákone o ochrane údajov z roku 2018, v ktorom sa vyžaduje, aby Komisia pre informácie vypracovala a uverejnila stratégiu, ktorá okrem iného odráža spôsob, akým zváži uvedené otázky a podporu hospodárskeho rastu pri výkone svojich regulačných funkcií.

([99]) Pozri najmä odôvodnenia 2 a 4, ako aj článok 23 nariadenia (EÚ) 2016/679.

([100]) Články 57 a 58 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov.

([101]) § 97 zákona o používaní údajov a prístupe k nim, ktorým sa mení § 142 zákona o ochrane údajov z roku 2018. Úvahy o vplyve technológií a úlohe ochrany údajov pri vytváraní dôvery v digitálnom hospodárstve sú súčasťou činností regulačných orgánov v oblasti ochrany údajov v Spojenom kráľovstve aj v EÚ. Pozri napríklad výročnú správu Európskeho výboru pre ochranu údajov z roku 2024, strana 12: „EDPB je dynamický a spolupracujúci orgán, ktorý zohráva kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní jednotného uplatňovania právnych predpisov o ochrane údajov v celej Európe. Z môjho pohľadu ako podpredsedu ho vnímam ako ochrancu práv jednotlivcov na súkromie, ktorý šikovne vyvažuje potreby inovácií a hospodárskeho rastu.“

([102]) § 98 zákona o používaní údajov a prístupe k nim, ktorým sa mení § 146 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([103]) § 100 zákona o používaní údajov a prístupe k nim, ktorým sa zavádza § 148A zákona o ochrane údajov z roku 2018.

(67) Pokiaľ ide o vykonávanie týchto právomocí Komisiou pre informácie, od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 Komisár pre informácie vybavil ročne približne 40 000 sťažností dotknutých osôb, čo je podobné množstvo sťažností, ako sa vybavilo v čase, keď Spojené kráľovstvo ešte bolo súčasťou Únie a uplatňovalo nariadenie (EÚ) 2016/679 ([104]). Úrad ICO vykonal aj vyšetrovania z úradnej moci, ktoré sa týkali širokej škály odvetvových otázok a otázok dodržiavania predpisov vrátane práv dotknutých osôb ([105]).

(68) Pokiaľ ide o opatrenia v oblasti presadzovania, komisár od nadobudnutia účinnosti vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 vydal 120 napomenutí, 32 informačných oznámení, 3 oznámení o posúdení, 12 presadzovacích oznámení, dve varovania a 12 pokút ([106]). To zahŕňa niekoľko značných peňažných sankcií uložených podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a zákona o ochrane údajov z roku 2018. Komisár pre informácie napríklad v apríli 2023 uložil pokutu vo výške 12,7 milióna GBP jednej platforme sociálnych médií za zneužitie údajov detí ([107]). V marci 2025 bola softvérovej spoločnosti uložená pokuta vo výške 3,07 milióna GBP za bezpečnostné nedostatky, ktoré ohrozili osobné údaje viac ako 70 000 ľudí ([108]). Komisár pre informácie len nedávno, v júni 2025, uložil pokutu 2,31 milióna GBP spoločnosti zaoberajúcej sa genetickým testovaním za to, že po rozsiahlom kybernetickom útoku v roku 2023 nezaviedla primerané bezpečnostné opatrenia na ochranu osobných údajov používateľov v Spojenom kráľovstve ([109]).

(69) Úrad komisára pre informácie od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 vypracoval a uverejnil aj značný počet usmernení, stanovísk a iných usmerňovacích dokumentov, v ktorých sa objasňuje uplatňovanie pravidiel ochrany údajov v dôležitých oblastiach, ako sú napríklad rozpoznávanie tváre, spravodlivosť v oblasti umelej inteligencie, údaje o deťoch, priamy marketing, monitorovanie kamerovým systémom, právo na prístup, transparentnosť v oblasti zdravotnej a sociálnej starostlivosti atď., a to pre rôzne publiká vrátane malých a stredných podnikov, osobitných subjektov, ako sú školy, škôlky alebo malé verejné orgány, ako aj pre podniky vo všeobecnosti, širokú verejnosť alebo dotknuté osoby ([110]).

3. RELEVANTNÝ VÝVOJ, POKIAĽ IDE O PRÍSTUP K OSOBNÝM ÚDAJOM PRENÁŠANÝM Z EURÓPSKEJ ÚNIE ORGÁNMI VEREJNEJ MOCI V SPOJENOM KRÁĽOVSTVE A ICH POUŽÍVANIE TÝMITO ORGÁNMI

3.1. Všeobecný právny rámec

(70) Spojené kráľovstvo je naďalej členom Rady Európy, dodržiava Európsky dohovor o ľudských právach a podriaďuje sa právomoci Európskeho súdu pre ľudské práva. Pre Spojené kráľovstvo preto naďalej vyplývajú záväzky zakotvené v medzinárodnom práve, ako sa opisuje v odôvodneniach 116 až 119 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, ktoré zasadzujú jeho systém prístupu vlády do rámca založeného na zásadách, zárukách a individuálnych právach podobných tým, ktoré vyplývajú pre 27 členských štátov ako zmluvné strany EDĽP a ktoré sa vo väčšej miere odzrkadľujú v príslušnej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.

(71) Osobitné záruky ochrany údajov a práva na ochranu údajov sú naďalej zaručené zákonom o ochrane údajov z roku 2018, keď údaje spracúvajú orgány verejnej moci Spojeného kráľovstva vrátane orgánov presadzovania práva a národných bezpečnostných orgánov, ako sa to analyzuje v odôvodneniach 121 až 132 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa vykonali len obmedzené a cielené zmeny tých častí zákona o ochrane údajov z roku 2018, v ktorých sa stanovujú pravidlá spracúvania osobných údajov v súvislosti s presadzovaním trestného práva (časť 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018) a národnou bezpečnosťou (časť 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018).

([104]) Výročné správy Komisára pre informácie z rokov 2021 – 2022, 2022 – 2023 a 2023 – 2024. Pozri aj vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2021/1772, odôvodnenie 96.

([105]) Výročná správa Komisára pre informácie z rokov 2023 – 2024, strana 41.

([106]) Výročné správy Komisára pre informácie z rokov 2021 – 2022, 2022 – 2023 a 2023 – 2024.

([107]) Ďalšie informácie o týchto a ďalších opatreniach na presadzovanie práva sa uvádzajú na webovom sídle úradu ICO, k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/.

([108]) Ďalšie informácie sú k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/2025/03/advanced-computer-software-group-limited/.

([109]) Ďalšie informácie sú k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/2025/06/23andme/.

([110]) K dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/.

(72) Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania, v časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018 sa naďalej stanovujú zásady, práva a povinnosti podobné zásadám, právam a povinnostiam stanoveným v smernici (EÚ) 2016/680 ([111]).

(73) Konkrétne spolu s týmto rozhodnutím Komisia prijala rozhodnutie na základe článku 36 ods. 3 smernice (EÚ) 2016/680, keďže zistila, že režim ochrany údajov platný pre spracúvanie údajov orgánmi Spojeného kráľovstva príslušnými na presadzovanie trestného práva na účely presadzovania trestného práva naďalej zabezpečuje úroveň ochrany, ktorá v zásade zodpovedá úrovni zaručenej smernicou (EÚ) 2016/680.

(74) Zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zmenili a konsolidovali existujúce výnimky uvedené v časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ktoré majú príslušné orgány k dispozícii na účely národnej bezpečnosti. Výnimka týkajúca sa národnej bezpečnosti umožňuje príslušným orgánom neuplatňovať určité ustanovenia uvedené v časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ak je výnimka z tohto ustanovenia potrebná na účely ochrany národnej bezpečnosti ([112]). Odráža výnimky týkajúce sa národnej bezpečnosti stanovené na účely spracúvania osobných údajov podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov (uvedené v § 26 zákona o ochrane údajov z roku 2018) a podľa časti 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 (uvedené v § 110 zákona o ochrane údajov z roku 2018).

(75) Na výnimku týkajúcu sa národnej bezpečnosti sa vzťahujú rovnaké obmedzenia a záruky ako na výnimky podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a časti 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ako sa to analyzuje v odôvodneniach 64 až 67 a v odôvodnení 126 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Konkrétne sa výnimka môže uplatňovať len vtedy a do takej miery, pokiaľ je to potrebné v záujme ochrany národnej bezpečnosti. Nejde o všeobecnú výnimku a prevádzkovateľ ju musí zvážiť a uplatniť v závislosti od jednotlivých prípadov ([113]). Každé uplatnenie výnimky musí byť okrem toho v súlade s normami v oblasti ľudských práv (na základe zákona o ľudských právach z roku 1998 a Európskeho dohovoru o ľudských právach), podľa ktorých akýkoľvek zásah do práv na súkromie by mal byť v demokratickej spoločnosti nevyhnutný a primeraný ([114]). Potvrdzuje to aj usmernenie úradu ICO k uplatňovaniu výnimiek týkajúcich sa národnej bezpečnosti ([115]).

(76) Na základe zmien zavedených zákonom o používaní údajov a prístupe k nim ([116]) sa na osobitnú spracovateľskú činnosť vykonávanú orgánmi príslušnými na presadzovanie trestného práva môžu navyše vzťahovať aj ustanovenia časti 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018, ktoré sa zvyčajne vzťahujú len na spracúvanie údajov národnými bezpečnostnými orgánmi.

([111]) § 69 zákona o používaní údajov a prístupe k nim sa do zákona o ochrane údajov z roku 2018 dopĺňa vymedzenie pojmu súhlas a podmienky, na základe ktorých sa uplatňuje súhlas, ako sa stanovuje v článku 4 ods. 11 a článku 7 všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov [ktoré odrážajú zodpovedajúce ustanovenia nariadenia (EÚ) 2016/679], a to ako nový § 33 ods. 1A a § 40A, čím sa objasňuje pojem súhlasu a podmienky, na základe ktorých sa uplatňuje súhlas, keď sa používa ako právny základ na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely presadzovania trestného práva. Okrem toho sa v § 71 ods. 7 a 8 zákona o používaní údajov a prístupe k nim mierne objasňuje znenie § 36 ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018. Nakoniec, ak je to relevantné, zmeny všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov uskutočnené zákonom o používaní údajov a prístupe k nim, ako sa opisujú v oddiele 2, sú zohľadnené aj v časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, pozri napríklad § 74 ods. 2 až 5 týkajúce sa citlivého spracúvania, § 76 ods. 4 až 6, pokiaľ ide o lehoty na odpoveď na žiadosti dotknutých osôb, § 78 ods. 2 a 3, pokiaľ ide o vyhľadávanie v reakcii na žiadosti dotknutých osôb, a § 80 ods. 3 až 5 týkajúce sa automatizovaného rozhodovania.

([112]) § 78A ods. 1 zákona o ochrane údajov z roku 2018 zavedený § 88 zákona o používaní údajov a prístupe k nim. Podľa § 78A ods. 2 až 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 výnimka umožňuje neuplatňovať zásady ochrany údajov (okrem zásady zákonnosti a podmienok a záruk na spracúvanie citlivých údajov), individuálne práva, povinnosti prevádzkovateľov a sprostredkovateľov v súvislosti s porušovaním ochrany údajov, určité časti pravidiel týkajúcich sa medzinárodných prenosov údajov a niektoré právomoci Komisára pre informácie na vstup na účely vykonávania inšpekcií a prijímania opatrení na presadzovanie práva.

([113]) Pozri vec Baker/Secretary of State for the Home Department [2001] UKIT NSA2 (ďalej len „Baker/Secretary of State“).

([114]) Pozri aj veci Guriev/Community Safety Development (United Kingdom) Ltd [2016] EWHC 643 (QB), bod 45; Lin/Commissioner of the Police for the Metropolis [2015] EWHC 2484 (QB), bod 80.

([115]) Pozri usmernenie úradu ICO k výnimke týkajúcej sa národnej bezpečnosti a obrany, k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/exemptions/national-security-and-defence-exemption-a-guide.

([116]) § 89 až 90 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

(77) Hoci sa teda režim ochrany údajov pri spracúvaní na účely národnej bezpečnosti v určitých situáciách rozširuje aj na spracúvanie údajov orgánmi príslušnými na presadzovanie trestného práva, platí to len za osobitných okolností a za prísnych podmienok a záruk, t. j. ak i) je príslušný orgán určený ako „príslušný kompetentný orgán“ v právnych predpisoch vydaných ministrom, v prípade ktorých sa vyžaduje schválenie parlamentom ([117]), a ii) minister prostredníctvom oznámenia určí konkrétnu spracovateľskú činnosť vykonávanú príslušným kompetentným orgánom. Dôležité je, že takéto určenie sa môže uskutočniť len vtedy, ak sa minister domnieva, že určenie spracovateľskej činnosti je potrebné na účely ochrany národnej bezpečnosti, t. j. ak orgán príslušný na presadzovanie trestného práva koná na účely národnej bezpečnosti a spracovateľskú činnosť vykonáva príslušný kompetentný orgán ako spoločný prevádzkovateľ s aspoň jednou spravodajskou službou ([118]). V rámci ďalších záruk sa minister musí poradiť s komisárom pred vydaním oznámenia o určení ([119]), pričom text oznámenia sa musí v zásade zverejniť ([120]) a osoba, ktorej sa oznámenie o určení priamo týka, môže požiadať o súdne preskúmanie ([121]). Cieľom tejto zmeny je preto v podstate objasniť, že ak majú orgány Spojeného kráľovstva právomoci v oblasti presadzovania práva aj národnej bezpečnosti a spracúvajú údaje v súvislosti s povinnosťami v oblasti národnej bezpečnosti, môže sa uplatňovať režim ochrany údajov pre národné bezpečnostné služby.

(78) Časťou 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 sa upravuje spracúvanie údajov spravodajskými službami Spojeného kráľovstva. Naďalej sa v nej stanovujú hlavné zásady ochrany údajov, ukladajú podmienky spracúvania osobitných kategórií údajov, stanovujú práva dotknutých osôb, vyžaduje špecificky navrhnutá ochrana údajov a regulujú prenosy osobných údajov, ako sa uvádza v odôvodneniach 125 až 132 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(79) Zmeny tohto režimu zavedené zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sú obmedzené. Pokiaľ ide o právo dotknutej osoby na prístup k údajom stanovené v § 94 zákona o ochrane údajov z roku 2018, zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa zavádza nový § 2A, v ktorom sa objasňuje, že dotknutá osoba má nárok na príslušné informácie len v rozsahu, v akom je prevádzkovateľ schopný poskytnúť ich na základe vhodného a primeraného vyhľadávania ([122]). Ako sa vysvetľuje v odôvodnení 35, touto zmenou sa zasadzuje do rámca právo na prístup na základe ustálených právnych noriem, ktoré zohľadňujú aj záujmy dotknutej osoby. Zatiaľ čo v oblasti automatizovaného rozhodovania majú prevádzkovatelia naďalej zakázané prijímať rozhodnutia s významným vplyvom na dotknutú osobu, ktoré sú založené výlučne na automatizovanom spracúvaní osobných údajov týkajúcich sa dotknutej osoby, pokiaľ sa takéto rozhodnutie nevyžaduje alebo nepovoľuje zákonom, dotknutá osoba nedala súhlas na prijatie rozhodnutia na tomto základe alebo sa rozhodnutie neprijíma v súvislosti so zmluvou ([123]), zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa v časti 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 ([124]) zavádza rovnaké vymedzenie pojmu „rozhodnutia založené výlučne na automatizovanom spracúvaní“ ako to, ktoré sa uvádza v článku 22A všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a analyzuje v odôvodnení 53 tohto rozhodnutia.

3.2. **Relevantný vývoj, pokiaľ ide o prístup k osobným údajom a ich používanie zo strany orgánov verejnej moci Spojeného kráľovstva na účely presadzovania trestného práva**

(80) Právo Spojeného kráľovstva naďalej ukladá dôležité obmedzenia prístupu k osobným údajom a ich používania na účely presadzovania trestného práva a v tejto oblasti poskytuje mechanizmy dohľadu a nápravy, ako sa to analyzuje v odôvodneniach 134 až 174 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

([117]) § 82 ods. A1, 2A a 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 zavedené § 89 ods. 2 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([118]) § 82A ods. 1 a 2 zavedené § 89 ods. 3 zákona o používaní údajov a prístupe k nim. V rámci ďalších záruk sa minister pred vydaním oznámenia o určení musí poradiť s komisárom, pozri nový § 82A ods. 8 zákona o ochrane údajov z roku 2018, pričom text oznámenia sa musí v zásade zverejniť, pozri nový § 82D ods. 1, a to s výhradou výnimiek stanovených v novom § 82D ods. 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, pričom osoba, ktorej sa oznámenie o určení priamo týka, môže požiadať o súdne preskúmanie, pozri nový § 82E zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([119]) § 82A ods. 8 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([120]) § 82D ods. 1, a to s výhradou výnimiek stanovených v novom § 82D ods. 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([121]) § 82E zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([122]) § 78 ods. 4 zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

([123]) § 96 zákona o ochrane údajov z roku 2018.

([124]) Podľa nového § 96 ods. 4 zákona o ochrane údajov z roku 2018 je rozhodnutie založené na výlučne automatizovanom spracúvaní, ak proces rozhodovania nezahŕňa možnosť, aby človek rozhodnutie prijal, odmietol alebo ovplyvnil. Pozri § 80 ods. 4 písm. c) zákona o používaní údajov a prístupe k nim.

3.2.1. *Právne základy a uplatniteľné obmedzenia/záruky*

(81) Získavanie osobných údajov od podnikateľských subjektov v Spojenom kráľovstve na účely presadzovania trestného práva je v právnom poriadku Spojeného kráľovstva naďalej prípustné na základe príkazov na domovú prehliadku a príkazov na predloženie dôkazov, a to podliehajúc podmienkam a zárukám opísaným v odôvodneniach 135 až 138 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(82) Okrem toho sa zákonom o národnej bezpečnosti z roku 2023 ([125]), ktorého cieľom je riešiť hrozby pre národnú bezpečnosť prostredníctvom špionáže, sabotáže a osôb konajúcich v prospech zahraničných mocností, zaviedli nové právomoci polície Spojeného kráľovstva na vstup, domovú prehliadku a zabavenie, a to vrátane možnosti získať osobné údaje, ak existuje dôvodné podozrenie, že sa získa materiál, ktorý môže byť dôkazom, že bol alebo má byť spáchaný jeden zo závažnejších trestných činov alebo jedna z aktivít hrozby zahraničnej mocnosti podľa zákona o národnej bezpečnosti z roku 2023 ([126]). Na tieto právomoci sa vzťahujú podobné podmienky a záruky ako tie, ktoré sa analyzovali vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772 v prípade právomocí existujúcich v tom čase. Ich použitie musí byť povolené najmä prostredníctvom príkazu, príkazu na predvedenie alebo príkazu na podanie vysvetlenia, ktorý vydáva nezávislý justičný orgán na žiadosť strážnika (*constable*)/vyšetrovateľa ([127]). Osobitná ochrana existuje v prípade dôverných materiálov, ako sú novinársky materiál a predmety, na ktoré sa vzťahuje povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť ([128]). Podobne aj vydávanie príkazov na sprístupnenie informácií ([129]), príkazov na poskytnutie informácií o klientoch ([130]) a príkazov na monitorovanie účtov ([131]), ktoré boli tiež zavedené zákonom o národnej bezpečnosti z roku 2023, musí povoliť sudca na základe žiadosti príslušného úradníka a podlieha osobitným podmienkam a zárukám vrátane toho, že príkaz sa požaduje vo vzťahu ku konkrétnej osobe, na účely vyšetrovania aktivity hrozby cudzej moci, že príkazom sa zvýši účinnosť vyšetrovania a že sa nevyužíva na získanie informácií, na ktoré sa vzťahuje povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť, ako sú napríklad novinársky materiál a niektoré zdravotné záznamy ([132]).

(83) Ako sa uvádza v odôvodneniach 139 až 141 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, v právnom rámci Spojeného kráľovstva môžu konkrétne orgány presadzovania práva, napríklad Národná kriminálna agentúra alebo Metropolitná policajná služba, využiť cielené vyšetrovacie právomoci podľa zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 (ďalej len „zákon o vyšetrovacích právomociach z roku 2016“) ([133]) na účely predchádzania závažným trestným činom alebo ich odhaľovania. Konkrétne vyšetrovacie právomoci, na ktoré sa uvedené orgány presadzovania práva môžu odvolať, sú: cielené zachytávanie (časť 2 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016), získavanie údajov o komunikácii (časť 3 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016) a cielené zasahovanie do zariadení (časť 5 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016). Ak minister vydá príkazy na uchovávanie údajov podľa časti 4 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016, orgány presadzovania práva môžu využiť aj prístup k uchovávaným údajom o komunikácii prostredníctvom právomocí na získavanie údajov o komunikácii podľa časti 3 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([125]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2023/32/contents/enacted.

([126]) Príloha 2 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023. Relevantnými trestnými činmi podľa zákona o národnej bezpečnosti z roku 2023 sú napríklad získavanie alebo poskytovanie chránených informácií (§ 1), získavanie alebo poskytovanie obchodného tajomstva (§ 3), napomáhanie zahraničnej spravodajskej službe (§ 4), vykonávanie sabotáže (§ 12) alebo vykonávanie konkrétneho zakázaného konania pre zahraničnú mocnosť s úmyslom vytvoriť rušivý účinok (§ 13).

([127]) Pozri bod 2 ods. 1, bod 3 ods. 1, bod 4 ods. 1 a bod 10 ods. 1 prílohy 2 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023.

([128]) Pozri bod 2 ods. 4 písm. b), bod 3 ods. 4 písm. b) a c), bod 4 ods. 4 písm. b) a c) a bod 10 ods. 1 prílohy 2 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023.

([129]) Prostredníctvom príkazov na zverejnenie informácií podľa prílohy 3 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023 môže príslušník polície vydať osobe oznámenie, ktorým ju prinúti poskytnúť informácie, predložiť dokumenty a/alebo odpovedať na otázky relevantné pre vyšetrovanie s cieľom identifikovať majetok súvisiaci s aktivitou hrozby zahraničnej mocnosti vrátane jeho pohybu alebo použitia.

([130]) Prostredníctvom príkazov na poskytnutie informácií o klientoch podľa prílohy 4 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023 môže príslušník polície vyzvať finančnú inštitúciu, aby poskytla akékoľvek informácie o klientoch týkajúce sa konkrétnej osoby.

([131]) Prostredníctvom príkazov na monitorovanie účtov podľa prílohy 5 možno od finančnej inštitúcie požadovať, aby príslušníkovi polície poskytla informácie uvedené v príkaze počas obdobia a spôsobom uvedeným v príkaze, ktoré nesmie presiahnuť 90 dní.

([132]) Bod 2 ods. 1 prílohy 3, bod 1 prílohy 4 a bod 1 prílohy 5 k zákonu o národnej bezpečnosti z roku 2023.

([133]) Zákonom o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 (pozri: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2016/25/contents/enacted) sa nahradili jednotlivé právne predpisy týkajúce sa zachytávania komunikácie, zasahovania do zariadení a získavania údajov o komunikácii, najmä časť I zákona o regulácii vyšetrovacích právomocí z roku 2000, ktorou sa stanovil predchádzajúci všeobecný legislatívny rámec pre uplatňovanie vyšetrovacích právomocí orgánmi presadzovania práva a národnými bezpečnostnými orgánmi.

(84) Od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zákon o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 spolu so zákonom o regulácii vyšetrovacích právomocí z roku 2000 (ďalej len „zákon o regulácii vyšetrovacích právomocí“) pre Anglicko, Wales a Severné Írsko a zákonom (Škótska) o regulácii vyšetrovacích právomocí z roku 2000 pre Škótsko naďalej poskytujú právny základ a stanovujú uplatniteľné obmedzenia a záruky pre využívanie takýchto právomocí, ako sa opisuje vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772. Dôležité je, že podľa právneho rámca sa naďalej vyžaduje, že orgány na to, aby mohli vykonávať tieto právomoci, musia získať príkaz ([134]) vydaný príslušným orgánom ([135]) a schválený nezávislým Komisárom pre justíciu ([136]) (tzv. postup dvojitého zabezpečenia). Získanie takéhoto príkazu naďalej podlieha overeniu kritéria nevyhnutnosti a proporcionality ([137]).

(85) Zároveň od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024, ktorý získal kráľovský súhlas v apríli 2024, zmenili niektoré konkrétne prvky zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 ([138]). Pokiaľ sa tieto zmeny a ďalší relevantný vývoj týkajú podmienok, obmedzení a záruk súvisiacich s využívaním uvedených konkrétnych vyšetrovacích právomocí orgánmi verejnej moci v Spojenom kráľovstve na účely presadzovania trestného práva, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 177 až 215 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, analyzujú sa v nasledujúcich odsekoch. Pokiaľ ide o prvky rámca Spojeného kráľovstva, ktoré neboli zmenené uvedeným zákonom alebo ovplyvnené iným relevantným vývojom, naďalej platí analýza vykonaná vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772.

(86) Pokiaľ ide o cielené získavanie a uchovávanie údajov o komunikácii ([139]), naďalej platia podmienky a záruky, ktorými sa riadia tieto právomoci, ako sa to posudzuje vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772. V zákone o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 sa objasnili existujúce záruky tým, že sa do § 11 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 (ktorým sa zavádza trestný čin nezákonného získavania komunikačných údajov od telekomunikačného operátora) zaviedol zoznam príkladov toho, čo sa v tomto ustanovení rozumie pod pojmom „zákonná právomoc“ ([140]). Okrem toho sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 ďalej objasnilo vymedzenie pojmu údaje o komunikácii v § 261 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 tým, že sa v ňom výslovne uvádza, že údaje účastníkov sa považujú za údaje o komunikácii ([141]).

([134]) V časti 2 kapitole 2 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 sa stanovuje obmedzený počet prípadov, keď možno zachytávanie vykonávať bez príkazu. Patria sem: zachytávanie so súhlasom odosielateľa alebo príjemcu, zachytávanie na administratívne účely alebo na účely presadzovania práva, zachytávanie v určitých zariadeniach (vo väzniciach, v psychiatrických liečebniach a zariadeniach učených na zaistenie cudzincov), ako aj zachytávanie v súlade s príslušnou medzinárodnou dohodou.

([135]) Vo väčšine prípadov je orgánom, ktorý vydáva príkazy podľa zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016, minister. Zatiaľ čo škótski ministri sú splnomocnení vydávať príkazy na cielené zachytávanie, príkazy na vzájomnú pomoc a príkazy na cielené zasahovanie do zariadení, ak sa osoby alebo priestory, kde sa má zachytávanie vykonávať, a zariadenie, do ktorého sa má zasahovať, nachádzajú v Škótsku (pozri § 22 a § 103 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016). V prípade cieleného zasahovania do zariadení môže vedúci orgánu presadzovania práva (ako sa uvádza v časti 1 a časti 2 prílohy 6 k zákonu o vyšetrovacích právomociach z roku 2016) vydať príkaz za podmienok stanovených v § 106 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([136]) Komisári pre justíciu pomáhajú Komisárovi pre vyšetrovacie právomoci, nezávislému orgánu, ktorý vykonáva funkcie dohľadu nad používaním vyšetrovacích právomocí spravodajskými službami.

([137]) Pozri najmä §§ 19 a 23 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([138]) K dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2024/9/contents/2025-04-25.

([139]) Pojem „údaje o komunikácii“ zahŕňa otázky „kto“, „kedy“, „kde“ a „ako“ týkajúce sa komunikácie, ale nie obsah, t. j. to, čo sa povedalo alebo napísalo. Údaje o komunikácii by mohli zahŕňať čas a trvanie komunikácie, číslo alebo e-mailovú adresu odosielateľa a príjemcu a niekedy aj polohu zariadení, z ktorých sa uskutočnila telekomunikácia, pozri § 261 ods. 5 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016. Zákonom o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 sa ministrovi povoľuje, aby od telekomunikačných operátorov vyžadoval uchovávanie údajov o komunikácii na účely cieleného prístupu zo strany širokej škály orgánov verejnej moci vrátane orgánov presadzovania práva a spravodajských služieb. V časti 4 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 sa stanovuje uchovávanie údajov o komunikácii, zatiaľ čo v časti 3 sa stanovuje cielené získavanie údajov o komunikácii. V častiach 3 a 4 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 sa takisto uvádzajú osobitné obmedzenia uplatňovania týchto právomocí a stanovujú sa osobitné záruky.

([140]) Napríklad, ak príslušná osoba získava údaje o komunikácii pri výkone zákonnej právomoci príslušného orgánu verejnej moci alebo ak sa údaje o komunikácii získavajú v súlade so súdnym príkazom alebo iným povolením súdu. § 11 ods. 3A zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 12 ods. 3 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([141]) § 261 ods. 5A a 5B zavedený § 13 ods. 3 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

(87) Na vydávanie oznámení vyžadujúcich uchovávanie údajov o komunikácii ([142]) sa naďalej vzťahujú obmedzenia a záruky, ako sa opisuje v odôvodneniach 208 a 209 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, najmä požiadavky nevyhnutnosti a primeranosti a schválenie nezávislým Komisárom pre justíciu. Hoci sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 zaviedla možnosť obnoviť takéto oznámenia, každé obnovenie podlieha rovnakým podmienkam nevyhnutnosti a primeranosti a schváleniu Komisárom pre justíciu ([143]).

(88) V súvislosti s údajmi o komunikácii sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 zmenilo aj vymedzenie telekomunikačného operátora, t. j. možných adresátov príkazu na uchovávanie údajov. Toto vymedzenie teraz zahŕňa osobu, ktorá „kontroluje a poskytuje telekomunikačný systém, ktorý i) nie je (úplne alebo čiastočne) v Spojenom kráľovstve alebo nie je kontrolovaný zo Spojeného kráľovstva a ii) používa ho iná osoba na účely ponuky alebo poskytovania telekomunikačnej služby osobám v Spojenom kráľovstve“ ([144]). Dôležité je, že v prípade zmeneného vymedzenia sa naďalej vyžaduje úzke prepojenie s trhom Spojeného kráľovstva. Touto zmenou sa teda objasňuje, že na veľké spoločnosti so zložitou podnikovou štruktúrou sa v celom rozsahu vzťahuje zákon o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 bez toho, aby sa rozsah pôsobnosti vymedzenia rozšíril na poskytovateľov telekomunikačných služieb, ktoré nie sú určené osobám v Spojenom kráľovstve. To potvrdzujú aj vysvetľujúce poznámky k zákonu o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024, v ktorých sa uvádza, že cieľom zmeny nie je zahrnúť do rozsahu pôsobnosti príslušných právomocí podľa zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 ďalšie spoločnosti ([145]), ale má v podstate objasňujúcu funkciu.

(89) Napokon sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 zaviedli určité cielené úpravy postupu vydávania príkazov, a to aj pokiaľ ide o cielené zachytávanie komunikácie a cielené zasahovanie do zariadení, t. j. právomoci, ktoré môžu využívať aj konkrétne orgány príslušné na presadzovanie práva v Spojenom kráľovstve na účely predchádzania závažným trestným činom alebo ich odhaľovania. Úpravy sa týkajú len osobitnej situácie, keď sa tieto právomoci využívajú na získanie komunikácie osoby, ktorá je členom príslušného zákonodarného orgánu, alebo informácií o súkromí tejto osoby ([146]). Zatiaľ čo príkazy v súvislosti s cieleným zachytávaním komunikácie a zasahovaním do zariadení môže zvyčajne vydávať minister a schvaľuje ich Komisár pre justíciu [pozri odôvodnenia 186 až 196 a 210 až 215 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772], v §§ 26 a 111 zákona o vyšetrovacích právomociach sa vyžaduje dodatočné schválenie predsedom vlády, ak sa príkaz týka poslanca parlamentu alebo iného príslušného zákonodarného orgánu (tzv. postup trojitého zabezpečenia). Zákon o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 teraz umožňuje predsedovi vlády vymenovať piatich ministrov, ktorí budú oprávnení vykonávať právomoc predsedu vlády schvaľovať tieto príkazy za predpokladu, že potreba schválenia je naliehavá a predseda vlády nie je schopný príkaz schváliť z dôvodu zdravotnej nespôsobilosti alebo nedostatočného prístupu k zabezpečenej komunikácii. Dôležité je, že obmedzenia a záruky týkajúce sa vydávania týchto príkazov, ako sa opisujú v uvedených odôvodneniach vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, zostávajú v platnosti.

3.2.2. *Ďalšie používanie získaných informácií*

(90) Poskytovanie údajov orgánom presadzovania práva inému orgánu na iné účely ako tie, na ktoré boli pôvodne získané (tzv. následné poskytnutie) naďalej podlieha určitým podmienkam, ktoré sa analyzujú v odôvodneniach 142 až 156 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

([142]) Cieľom vydávania takýchto príkazov podľa §§ 87 až 89 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 je zabezpečiť, aby telekomunikační operátori uchovali počas najviac 12 mesiacov príslušné údaje o komunikácii, ktoré by boli inak vymazané hneď, ako sa stanú nepotrebnými na obchodné účely. Uchovávané údaje zostanú počas tohto vyžiadaného obdobia prístupné pre prípad, že by ich orgán verejnej moci potreboval získať, a to s povolením na cielené získavanie údajov o komunikácii uvedeným v časti 3 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([143]) § 94A zákona o vyšetrovacích právomociach zavedený § 20 ods. 4 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([144]) § 261 ods. 10 písm. c) zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 19 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([145]) Vysvetlivky k zákonu o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024, bod 359, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2024/9/pdfs/ukpgaen_20240009_en.pdf.

([146]) Pozri §§ 26 a 111 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

(91) Pokiaľ ide o špecifickú situáciu v oblasti následných prenosov údajov zo Spojeného kráľovstva do Spojených štátov, Dohoda medzi vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a vládou Spojených štátov amerických o prístupe k elektronickým údajom na účely boja proti závažnej trestnej činnosti (ďalej len „dohoda medzi Spojeným kráľovstvom a USA“) ([147]), ktorá bola uzavretá v októbri 2019, nadobudla platnosť a vykonáva sa od októbra 2022. Podľa dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA by údaje prenášané z EÚ poskytovateľom služieb v Spojenom kráľovstve mohli podliehať príkazom na predloženie dôkazov vydaným príslušnými orgánmi presadzovania práva USA a mohli by byť uplatniteľným v Spojenom kráľovstve.

(92) Dôležité je, že naďalej platia podmienky a záruky, za základne ktorých možno takéto príkazy vydávať a vykonávať, ako sa to posudzuje v odôvodnení 154 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772. Na údaje získané na základe tejto dohody sa vzťahuje rovnocenná ochrana ako osobitné záruky stanovené v tzv. zastrešujúcej dohode medzi EÚ a USA ([148]), ktoré sú všetky začlenené *mutatis mutandis* do dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA ([149]).

(93) Spojené kráľovstvo od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 vysvetlilo, že objasnilo, a to aj prostredníctvom spolupráce s príslušnými stranami v súvislosti s vykonávaním dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA, ako sa osobitné záruky podľa zastrešujúcej dohody, ktoré boli navrhnuté na účely spolupráce medzi orgánmi presadzovania práva, prispôsobujú a uplatňujú na konkrétne prenosy, na ktoré sa vzťahuje dohoda medzi Spojeným kráľovstvom a USA. Spojené kráľovstvo najmä vysvetlilo, že ustanovenia zastrešujúcej dohody, v ktorých sa predpokladá úloha príslušného kompetentného orgánu (ktorý neexistuje v situácii priamej spolupráce medzi poskytovateľom služieb zo Spojeného kráľovstva a orgánom presadzovania práva v USA), sa vykladajú *mutatis mutandis* tak, že sa vzťahujú na určený orgán (ako sa vymedzuje v dohode medzi Spojeným kráľovstvom a USA) ([150]) príslušnej zmluvnej strany.

(94) Napríklad, pokiaľ ide o oznámenie incidentu v oblasti informačnej bezpečnosti podľa článku 10 zastrešujúcej dohody medzi EÚ a USA, v ktorom sa vyžaduje oznámenie prenášajúcemu príslušnému orgánu, Spojené kráľovstvo vysvetlilo, že toto ustanovenie sa uplatňuje *mutatis mutandis* v tom zmysle, že oznámenie by sa malo doručiť určenému orgánu tej zmluvnej strany, od ktorej boli údaje prenesené.

(95) Pokiaľ ide o povolenie prenášajúceho príslušného orgánu pred akýmkoľvek následným prenosom osobných informácií podľa článku 7 zastrešujúcej dohody, Spojené kráľovstvo objasnilo, že toto ustanovenie bude uplatňovať *mutatis mutandis* v tom zmysle, že určený orgán zmluvnej strany, od ktorej boli údaje prenesené, bude musieť povoliť akýkoľvek následný prenos.

(96) Pokiaľ ide o povinnosti podľa článku 8 zastrešujúcej dohody týkajúce sa zachovania kvality a integrity informácií, *mutatis mutandis* výklad tohto ustanovenia by znamenal, že určený orgán zmluvnej strany, ktorá prijíma údaje, by bol v prípade akýchkoľvek problémov týkajúcich sa kvality a integrity údajov zodpovedný za udržiavanie kontaktu s poskytovateľom, ktorý údaje preniesol.

([147]) Dohoda medzi vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a vládou Spojených štátov amerických o prístupe k elektronickým údajom na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, k dispozícii na tomto odkaze: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/836969/CS_USA_6.2019_Agreement_between_the_United_Kingdom_and_the_USA_on_Access_to_Electronic_Data_for_the_Purpose_of_Countering_Serious_Crime.pdf.

([148]) Dohoda medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o ochrane osobných informácií v súvislosti s predchádzaním trestným činom, ich vyšetrovaním, odhaľovaním a stíhaním (Ú. v. EÚ L 336, 10.12.2016, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2016/2220/oj).

([149]) Článok 9 ods. 1 dohody.

([150]) Podľa článku 1 ods. 8 dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA „určený orgán“ znamená vládny subjekt, ktorý v prípade Spojeného kráľovstva určil minister vnútra a v prípade Spojených štátov generálny prokurátor.

(97) Pokiaľ ide o súdne prostriedky nápravy, Spojené kráľovstvo zdôraznilo, že prenosy podľa dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA budú vždy zahŕňať určený orgán každej zmluvnej strany. Ak sú USA zmluvnou stranou, ktorá prijíma údaje od poskytovateľov služieb v Spojenom kráľovstve, Ministerstvo spravodlivosti USA bude vystupovať ako určený orgán. Podľa výkladu Spojeného kráľovstva bude preto do každej žiadosti vydanej na základe dohody medzi Spojeným kráľovstvom a USA zapojené ministerstvo spravodlivosti ako federálny orgán určený na základe zákona USA o súdnych prostriedkoch nápravy, a súdny prostriedok nápravy tak možno uplatniť voči ministerstvu spravodlivosti v súlade s článkom 19 zastrešujúcej dohody. Okrem toho Spojené kráľovstvo potvrdilo útvarom Komisie, že zákon o súdnych prostriedkoch nápravy nie je jediným mechanizmom na účely domáhania na nápravy. V závislosti od okolností a kontextu konkrétneho prípadu poskytujú iné platné právne predpisy USA alternatívne spôsoby, ktorými sa možno domáhať súdnej nápravy.

3.2.3. *Dohľad a náprava*

(98) V závislosti od právomocí, ktoré príslušné orgány využívajú pri spracúvaní osobných údajov na účely presadzovania práva (či už podľa zákona o ochrane údajov z roku 2018 alebo zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016), rôzne orgány naďalej zabezpečujú dohľad nad uplatňovaním týchto právomocí, ako sa to posudzuje v odôvodneniach 158 až 174 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, a naďalej sú k dispozícii mechanizmy nápravy podľa časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, podľa zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 a podľa zákona o ľudských právach z roku 1998, ako sa to analyzuje v odôvodneniach 250 až 269 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772.

(99) Pokiaľ ide o dohľad nad časťou 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018, funkcie a právomoci Komisie pre informácie sa analyzujú v odôvodneniach 158 až 160 a 162 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 s prihliadnutím na zmeny zavedené zákonom o používaní údajov a prístupe k nim opísané v oddieloch 2.3.1 a 2.3.2 tohto rozhodnutia.

(100) Pokiaľ ide o vykonávanie týchto právomocí, Komisár pre informácie od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 vybavil množstvo sťažností ([151]), vykonal niekoľko vyšetrovaní a prijal opatrenia na presadzovanie práva v súvislosti so spracúvaním údajov orgánmi presadzovania práva. V rokoch 2021 až 2025 Komisár pre informácie viedol vyšetrovania a udelil napomenutia rôznym policajným orgánom za rôzne pochybenia pri plnení ich povinností v oblasti ochrany údajov, napríklad pri reagovaní na žiadosti o prístup k údajom, pri zavádzaní bezpečnostných opatrení pre údaje z monitorovania kamerovým systémom, pri práci s citlivými záznamami o trestnej činnosti, pri spájaní údajov rôznych osôb alebo pri poskytovaní osobných údajov tretím stranám ([152]). Komisár pre informácie vydal aj usmernenia, stanoviská a metodické dokumenty, napríklad o práve na prístup alebo o tom, ako riešiť zjavne neopodstatnené alebo neprimerané žiadosti podľa časti 3 zákona o ochrane údajov z roku 2018 ([153]).

(101) Pokiaľ ide o využívanie vyšetrovacích právomocí podľa zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016, nezávislý a súdny dohľad naďalej zabezpečuje Komisár pre vyšetrovacie právomoci, ktorému pomáhajú ďalší Komisári pre justíciu, ktorí sa spoločne nazývajú Komisári pre justíciu ([154]). V tejto oblasti sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 vykonali len obmedzené a cielené úpravy, ktoré nemajú vplyv na nezávislosť, úlohy a právomoci Komisárov pre justíciu, ale zameriavajú sa na posilnenie fungovania existujúceho režimu dohľadu v praxi, a to najmä prostredníctvom zavedenia zástupcov Komisára pre vyšetrovacie právomoci, na ktorých môže Komisár pre vyšetrovacie právomoci delegovať konkrétne právomoci v prípade, že nie je schopný alebo k dispozícii vykonávať svoje funkcie. Títo zástupcovia Komisára pre vyšetrovacie právomoci musia byť Komisármi pre justíciu a menuje ich Komisár pre vyšetrovacie právomoci ([155]).

([151]) Napríklad v rokoch 2023 – 2024 dostala Komisia pre informácie 1 890 sťažností na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov a/alebo zákona o ochrane údajov z roku 2018, ktoré sa týkali organizácií v rámci podsektorov „Policajný orgán“, „Policajné zložky“ a „Policajní komisári“. Pozri aj výročnú správu a finančné výkazy Komisára pre informácie za roky 2023/2024, k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/media2/migrated/4030348/annual-report-2023-24.pdf.

([152]) Dodatočné informácie sú k dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/?ensector=criminal-justice.

([153]) K dispozícii na tomto odkaze: https://ico.org.uk/for-organisations/law-enforcement/the-right-of-access-part-3-of-the-dpa-2018/ a https://ico.org.uk/for-organisations/law-enforcement/guide-to-le-processing/individual-rights/manifestly-unfounded-and-excessive-requests/.

([154]) Pozri odôvodnenie 250 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2021/1772.

([155]) § 227 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 7 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena).

3.3. Relevantný vývoj, pokiaľ ide o prístup k osobným údajom a ich používanie zo strany orgánov verejnej moci Spojeného kráľovstva na účely národnej bezpečnosti

(102) Pokiaľ ide o vyšetrovacie právomoci vykonávané v súvislosti s národnou bezpečnosťou, zákon o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 naďalej poskytuje právny rámec na využívanie týchto právomocí. Okrem zmien týkajúcich sa cielených vyšetrovacích právomocí, o ktoré sa môžu za osobitných podmienok opierať aj niektoré orgány presadzovania práva, ako sa uvádza v odôvodneniach 77 až 85 tohto rozhodnutia, sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 vykonali aj úpravy jednej z právomocí stanovených v zákone o vyšetrovacích právomociach z roku 2016, ktorú možno vykonávať hromadne.

(103) Konkrétnejšie sa zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 zaviedol v novej časti 7A zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 osobitný režim uchovávania a skúmania osobitnej podskupiny súborov hromadných osobných údajov ([156]), t. j. tých súborov údajov, v prípade ktorých by fyzické osoby, ktorých sa osobné údaje týkajú, nemohli mať žiadne alebo by mohli mať len malé odôvodnené očakávanie týkajúce sa súkromia vo vzťahu k týmto údajom ([157]). To, či je súbor hromadných osobných údajov súčasťou tejto osobitnej podskupiny súborov údajov alebo nie, určuje vedúci spravodajskej služby na základe všetkých okolností, najmä pokiaľ ide o i) povahu údajov; ii) rozsah, v akom boli údaje zverejnené jednotlivcami alebo v akom jednotlivci súhlasili so zverejnením údajov; iii) ak boli údaje uverejnené, rozsah, v akom boli uverejnené podliehajúc redakčnej kontrole alebo kontrole osobou konajúcou v súlade s profesionálnymi normami; iv) ak boli údaje uverejnené alebo sú inak verejne dostupné, rozsah, v akom sú údaje všeobecne známe, a v) rozsah, v akom už boli údaje použité širokou verejnosťou ([158]).

(104) Dôležité je, že v prípade uchovávania a skúmania súborov hromadných osobných údajov, ktoré nepatria do tejto kategórie, t. j. tých, ktoré sú citlivejšie, a preto sú spojené s odôvodneným očakávaním týkajúcim sa súkromia, zostáva v platnosti režim posúdený v odôvodneniach 239 a 240 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, najmä potreba príkazu, ktorý schvaľuje najprv minister a potom Komisár pre justíciu, a to podliehajúc požiadavkám nevyhnutnosti a primeranosti opatrenia, ako sa stanovuje v časti 7 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 ([159]).

(105) V časti 7A zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 sa stanovujú dva typy povolení: individuálne povolenie a povolenie kategórie. Uchovávanie alebo uchovávanie a preskúmanie každého súboru hromadných osobných údajov držaného podľa časti 7A musí byť povolené na základe jedného z týchto povolení. V prípade oboch povolení sa v zásade vyžaduje ([160]) povolenie vedúcim spravodajskej služby (alebo osobou konajúcou v jeho mene) a schválenie nezávislým Komisárom pre justíciu ([161]). Individuálne povolenie udeľuje vedúci spravodajskej služby na základe podmienok stanovených v § 226B ods. 4 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 a na základe predchádzajúceho súhlasu Komisárov pre justíciu. Komisár pre justíciu musí preskúmať závery, ku ktorým dospela osoba, ktorá udelila povolenie, pokiaľ ide o to, či sa na súbor hromadných osobných údajov opísaný v povolení vzťahuje § 226A, t. j. požiadavka na malé alebo žiadne odôvodnené očakávanie týkajúce sa súkromia ([162]).

([156]) Príkazy týkajúce sa súboru hromadných osobných údajov vydané podľa § 200 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 oprávňujú spravodajské služby na uchovávanie a skúmanie súborov údajov, ktoré obsahujú osobné údaje týkajúce sa viacerých osôb, pričom povaha súboru je taká, že väčšina osôb nie je a pravdepodobne sa nestane predmetom záujmu spravodajskej služby pri výkone jej funkcií, a ktoré spravodajská služba uchováva elektronicky a na účely analýzy pri výkone svojich zákonných funkcií, pozri aj § 199 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([157]) § 226A ods. 1 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([158]) § 226A ods. 3 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([159]) Zákonom o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024 sa zmenil § 213 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 v tom zmysle, že príkazy týkajúce sa súboru hromadných osobných údajov strácajú účinnosť 12 mesiacov po ich vydaní. Predtým sa tieto príkazy museli obnovovať každých šesť mesiacov. Pozri § 3 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([160]) Individuálne povolenie možno udeliť bez predchádzajúceho schválenia súdom len i) ak sa osoba, ktorá udeľuje individuálne povolenie, domnieva, že daný súbor hromadných osobných údajov patrí do existujúceho povolenia kategórie, alebo ii) v naliehavom prípade, pozri § 226B ods. 6 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016. V druhom z uvedených prípadov musí rozhodnutie o udelení naliehavého individuálneho povolenia preskúmať Komisár pre justíciu do troch pracovných dní odo dňa jeho vydania, pozri § 226BC zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016.

([161]) § 226B ods. 1 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena).

([162]) § 226BB ods. 1 písm. a) zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

(106) Povolením kategórie sa povoľuje uchovávanie alebo uchovávanie a skúmanie kategórie súborov hromadných osobných údajov opísanej v povolení.

(107) Rozhodnutie o udelení povolenia kategórie prijíma vedúci spravodajskej služby, ak sa domnieva, že sa § 226A vzťahuje na akýkoľvek súbor údajov v rámci danej kategórie, a ak rozhodnutie o udelení povolenia schváli nezávislý Komisár pre justíciu ([163]). Ten musí preskúmať, či sa § 226A, t. j. požiadavka na malé alebo žiadne odôvodnené očakávanie týkajúce sa súkromia, vzťahuje na každý súbor údajov, ktorý patrí do kategórie súborov údajov opísanej v povolení ([164]).

(108) Dôležité je, že pri schvaľovaní rozhodnutia o udelení individuálneho povolenia alebo povolenia kategórie musí Komisár pre justíciu „uplatňovať rovnaké zásady, ako by uplatňoval súd pri žiadosti o súdne preskúmanie“ ([165]) a posudzovať tieto záležitosti s dostatočnou mierou starostlivosti, aby sa zabezpečilo, že Komisár pre justíciu dodržiava povinnosti uložené v § 2 zákona o ochrane osobných údajov z roku 2016 (všeobecné povinnosti súvisiace so súkromím) ([166]). Vydávanie povolení okrem toho podlieha prísnemu následnému dohľadu, najmä prostredníctvom každoročného podávania správ ministrovi a výboru parlamentu pre spravodajstvo a bezpečnosť ([167]) a prostredníctvom pravidelných kontrol Úradu komisára pre vyšetrovacie právomoci ([168]).

(109) Pokiaľ ide o relevantný vývoj v oblasti dohľadu, Úrad komisára pre vyšetrovacie právomoci zverejnil výročné správy za roky 2021, 2022 a 2023, v ktorých sa uvádzajú podrobné štatistiky a informácie o využívaní vyšetrovacích právomocí spravodajskými službami a orgánmi presadzovania práva v Spojenom kráľovstve ([169]). V správach sa opisujú aj audity a vyšetrovania úradu, ako aj ich zistenia, čo potvrdzuje, že Komisár pre vyšetrovacie právomoci naďalej zabezpečuje svoju veľmi dôležitú funkciu dohľadu v rámci režimu Spojeného kráľovstva v oblasti vyšetrovacích právomocí. Napríklad v roku 2023 preskúmal odôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti použitia právomocí na hromadné zachytávanie komunikácie [ako sa posudzujú v odôvodneniach 218 až 225 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772] Vládnym komunikačným ústredím, pričom dospel k záveru, že značná väčšina vyhlásení bola formulovaná s riadnym odôvodnením, zatiaľ čo v niektorých prípadoch nebola primeranosť dobre vyjadrená. Tieto zistenia boli prediskutované s tímom pre súlad s predpismi Vládneho komunikačného ústredia, ktorý sa zaviazal zabezpečiť dodatočnú internú odbornú prípravu zameranú na zvyšovanie povedomia o tejto problematike ([170]).

(110) Tribunál pre kontrolu vyšetrovacích právomocí okrem toho vydal verejnú správu o svojej činnosti a judikatúre za roky 2021 až 2023 ([171]). Z tejto správy vyplýva, že od roku 2017 sa počet vecí predložených tribunálu viac ako zdvojnásobil, pričom v roku 2023 bolo predložených vyše 400 vecí ([172]). Najviac sťažností smerovalo proti

([163]) § 226BA zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedený § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena).

([164]) § 226BB ods. 1 písm. b) zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena).

([165]) § 226BB ods. 2 písm. a) zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([166]) § 226BB ods. 2 písm. b) zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024. V súlade so všeobecnými povinnosťami súvisiacimi so súkromím, ako sa stanovuje v § 2 ods. 2 zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016, orgán verejnej moci musí prihliadať na a) to, či by sa to, čo sa má dosiahnuť príkazom, povolením alebo oznámením, mohlo primerane dosiahnuť inými menej rušivými prostriedkami; b) to, či úroveň ochrany, ktorá sa má uplatňovať v súvislosti s akýmkoľvek získavaním informácií na základe príkazu, povolenia alebo oznámenia, je vyššia z dôvodu osobitnej citlivosti týchto informácií; c) na verejný záujem na integrite a bezpečnosti telekomunikačných systémov a poštových služieb a d) na akékoľvek iné aspekty verejného záujmu na ochrane súkromia.

([167]) §§ 226DA a 226DB zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016 zavedené § 2 zákona o vyšetrovacích právomociach (zmena) z roku 2024.

([168]) Pozri výročnú správu Komisára pre vyšetrovacie právomoci z roku 2023, k dispozícii na tomto odkaze: https://ipco-wpmedia-prod-s3.s3.eu-west-2.amazonaws.com/E03270100-HC_603-IPCO-Annual-Report-2023-Web_Accessible.pdf, s. 3.

([169]) Výročné správy sú k dispozícii na tomto odkaze: https://www.ipco.org.uk/publications/annual-reports/.

([170]) Pozri odseky 6.39 až 6.43 výročnej správy za rok 2023, ktorá je k dispozícii na tomto odkaze: https://ipco-wpmedia-prod-s3.s3.eu-west-2.amazonaws.com/E03270100-HC_603-IPCO-Annual-Report-2023-Web_Accessible.pdf.

([171]) Správa tribunálu pre kontrolu vyšetrovacích právomocí za roky 2021 – 2023, k dispozícii na tomto odkaze: https://investigatorypowerstribunal.org.uk/wp-content/uploads/2024/11/Investigatory-Powers-Tribunal-Report-2024.pdf.

([172]) Správa tribunálu pre kontrolu vyšetrovacích právomocí za roky 2021 – 2023, s. 5.

orgánom presadzovania práva, tesne za nimi nasledovali bezpečnostné a spravodajské orgány ([173]). Dôležité je, že v rokoch 2022 a 2023 tribunál vyniesol rozsudky vo veciach, ktoré mu boli predložené pred rokom 2021 a v ktorých konštatoval, že orgány verejnej moci Spojeného kráľovstva [Police Scotland ([174]), Greater Manchester Police ([175]), Surrey Police ([176]) a MI5 a minister vnútra ([177])] konali nezákonne. Pokiaľ ide o prostriedky nápravy, tribunál pre kontrolu vyšetrovacích právomocí okrem iného nariadil zničenie všetkých nezákonne získaných materiálov a v jednom prípade aj zaplatenie 12 000 GBP ako spravodlivého zadosťučinenia za zistené porušenia. Výročná správa tak potvrdzuje, že tribunál pre kontrolu vyšetrovacích právomocí účinne plní svoju dôležitú úlohu pri zabezpečovaní dohľadu a nápravy v oblasti presadzovania trestného práva a prístupu k osobným údajom na účely národnej bezpečnosti.

(111) V správe sa okrem toho poukazuje aj na dôležitý vývoj, ako je napríklad rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorom Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že osoby kdekoľvek na svete môžu tribunálu pre kontrolu vyšetrovacích právomocí podať sťažnosť týkajúcu sa fungovania systému Spojeného kráľovstva pre hromadné zachytávanie, ak dané konanie vykonal verejný orgán Spojeného kráľovstva a došlo k nemu v Spojenom kráľovstve ([178]).

4. **ZÁVER**

(112) Komisia sa domnieva, že všeobecným nariadením Spojeného kráľovstva o ochrane údajov a zákonom o ochrane údajov z roku 2018 zmeneným zákonom o používaní údajov a prístupe k nim sa naďalej zabezpečuje úroveň ochrany osobných údajov prenášaných v Európskej únii, ktorá v zásade zodpovedá úrovni zaručenej nariadením (EÚ) 2016/679.

(113) Komisia sa okrem toho domnieva, že mechanizmy dohľadu a možnosti získania nápravy v právnom poriadku Spojeného kráľovstva naďalej umožňujú ako celok v praxi odhaliť a postihnúť porušovanie a poskytujú dotknutej osobe právne prostriedky nápravy na získanie prístupu k osobným údajom, ktoré sa jej týkajú, a prípadne aj na dosiahnutie opravy alebo vymazania takýchto údajov.

(114) Komisia sa napokon na základe dostupných informácií o právnom poriadku Spojeného kráľovstva domnieva, že akýkoľvek zásah do základných práv jednotlivcov, ktorých osobné údaje do Spojeného kráľovstva prenášajú orgány verejnej moci Spojeného kráľovstva z Európskej únie na účely verejného záujmu, a to najmä na účely presadzovania práva a národnej bezpečnosti, sa naďalej obmedzuje na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie dotknutého legitímneho cieľa, a že existuje účinná právna ochrana proti takýmto zásahom.

(115) Vzhľadom na zistenia vyplývajúce z tohto rozhodnutia by sa preto malo rozhodnúť, že Spojené kráľovstvo naďalej zabezpečuje primeranú úroveň ochrany v zmysle článku 45 nariadenia (EÚ) 2016/679, vykladaného so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie.

(116) Tento záver vychádza z príslušného vnútroštátneho režimu Spojeného kráľovstva, ktorý sa vyvinul od prijatia vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772, ako aj z jeho medzinárodných záväzkov, najmä z toho, že Spojené kráľovstvo naďalej dodržiava Európsky dohovor o ľudských právach a naďalej sa podriaďuje právomoci Európskeho súdu pre ľudské práva. Pretrvávajúce dodržiavanie týchto medzinárodných záväzkov je preto mimoriadne dôležitým prvkom posúdenia, na ktorom sa zakladá toto rozhodnutie.

([173]) Správa tribunálu pre kontrolu vyšetrovacích právomocí za roky 2021 – 2023, s. 12.
([174]) Vec Wilson/Police Scotland [2022] UKIPTrib 5.
([175]) Vec Pendlebury/Greater Manchester Police [2023] UKIPTrib 2.
([176]) Vec Hill/Metropolitan Police Service & Independent Office For Police Conduct [2022] UKIPTrib 6.
([177]) Vec Liberty & Privacy International/Security Service a Secretary of State for the Home Department [2023] UKIPTrib 1.
([178]) Vec Wieder a Guarnieri/Spojené kráľovstvo, [2023] EDLP 668, pozri aj správu tribunálu pre kontrolu vyšetrovacích právomocí za roky 2021 – 2023, s. 6.

5. ÚČINKY TOHTO ROZHODNUTIA A OPATRENIA ORGÁNOV PRE OCHRANU OSOBNÝCH ÚDAJOV

(117) Členské štáty a ich orgány sú povinné prijať opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s aktmi inštitúcií Únie, lebo tieto akty požívajú prezumpciu zákonnosti a majú z tohto dôvodu právne účinky dovtedy, kým neuplynie ich platnosť, kým nie sú derogované, zrušené v konaní o žalobe o neplatnosť alebo vyhlásené za neplatné v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania alebo námietku nezákonnosti.

(118) Rozhodnutie Komisie o primeranosti prijaté podľa článku 45 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/679 je preto záväzné pre všetky orgány členských štátov, ktorým je určené, vrátane ich nezávislých dozorných orgánov. Najmä počas obdobia uplatňovania vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zmeneného týmto rozhodnutím sa prenosy od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Európskej únii k prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom v Spojenom kráľovstve môžu uskutočniť bez toho, aby bolo potrebné získať akékoľvek ďalšie povolenie.

(119) Zároveň treba pripomenúť, že podľa článku 58 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2016/679 a objasnenia Súdneho dvora v rozsudku vo veci Schrems I ([179]) platí, že ak vnútroštátny orgán pre ochranu údajov spochybňuje, a to aj na základe sťažnosti, zlučiteľnosť rozhodnutia Komisie o primeranosti so základnými právami jednotlivca na súkromie a ochranu údajov, vo vnútroštátnom práve sa mu musí poskytnúť právny prostriedok nápravy umožňujúci uplatniť tieto výhrady na vnútroštátnom súde, ktorý môže mať povinnosť podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore ([180]).

6. MONITOROVANIE

(120) Podľa článku 45 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2016/679 má Komisia priebežne monitorovať príslušný vývoj v Spojenom kráľovstve s cieľom posúdiť, či Spojené kráľovstvo stále zabezpečuje v zásade rovnocennú úroveň ochrany. Takéto monitorovanie je osobitne dôležité, keďže Spojené kráľovstvo bude uplatňovať a presadzovať upravený režim ochrany údajov. Upravený rámec Spojeného kráľovstva na ochranu údajov okrem toho poskytuje ministrovi právomoc spresniť tento rámec prostredníctvom sekundárnych právnych predpisov. V tejto súvislosti by sa osobitná pozornosť mala venovať takýmto dodatočným spresneniam, ako aj praktickému uplatňovaniu upravených pravidiel Spojeného kráľovstva o prenosoch osobných údajov do tretích krajín; účinnosti uplatňovania individuálnych práv vrátane akejkoľvek relevantnej zmeny v právnych predpisoch a praxi týkajúcej sa novozavedených výnimiek z takých práv alebo obmedzení takých práv, fungovaniu reštrukturalizovaného úradu ICO, a to aj pokiaľ ide o vybavovanie sťažností a uplatňovanie nápravných právomocí, ako aj dodržiavaniu obmedzení a záruk s ohľadom na prístup vlády, najmä v súvislosti s novozavedenou časťou 7A zákona o vyšetrovacích právomociach z roku 2016. Monitorovanie Komisie by malo okrem iných prvkov vychádzať z informácií o vývoji judikatúry a dohľade zo strany úradu ICO a ďalších nezávislých orgánov.

(121) V záujme uľahčenia tohto monitorovania by orgány Spojeného kráľovstva mali bezodkladne informovať Komisiu o každej podstatnej zmene právneho poriadku Spojeného kráľovstva, ktorá má vplyv na právny rámec, ktorý je predmetom vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zmeneného týmto rozhodnutím, ako aj o akomkoľvek vývoji postupov týkajúcich sa spracúvania osobných údajov, ktoré sa posudzujú vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772 zmenenom týmto rozhodnutím, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov tak prevádzkovateľmi, ako aj sprostredkovateľmi podľa všeobecného nariadenia Spojeného kráľovstva o ochrane osobných údajov a obmedzenia a záruky, ktoré sú uplatniteľné na prístup orgánov verejnej moci k osobným údajom. To by malo zahŕňať vývoj týkajúci sa prvkov uvedených v odôvodnení 120.

(122) Navyše, aby Komisia mohla účinne vykonávať svoju monitorovaciu funkciu, mali by ju členské štáty informovať o všetkých relevantných opatreniach, ktoré prijali vnútroštátne orgány pre ochranu údajov, najmä pokiaľ ide o otázky alebo sťažnosti dotknutých osôb z EÚ týkajúce sa prenosu osobných údajov z Únie prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom v Spojenom kráľovstve. Komisia by mala byť informovaná aj o akýchkoľvek známkach toho, že opatrenia orgánov verejnej moci Spojeného kráľovstva zodpovedných za predchádzanie trestným činom, ich vyšetrovanie, odhaľovanie alebo stíhanie alebo za národnú bezpečnosť vrátane akýchkoľvek dozorných orgánov nezabezpečujú požadovanú úroveň ochrany.

([179]) Rozsudok vo veci Schrems I, bod 65.

([180]) Rozsudok vo veci Schrems I, bod 65: „V tomto ohľade je úlohou vnútroštátneho zákonodarcu stanoviť prostriedky nápravy umožňujúce dotknutému vnútroštátnemu dozornému orgánu uplatniť výhrady, ktoré považuje za dôvodné, na vnútroštátnych súdoch, aby tieto podali, ak majú rovnaké pochybnosti ako tento orgán, pokiaľ ide o platnosť rozhodnutia Komisie, návrh na začatie prejudiciálneho konania na účely preskúmania platnosti tohto rozhodnutia.“

(123) Ak z dostupných informácií, najmä informácií vyplývajúcich z monitorovania vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 zmeneného týmto rozhodnutím alebo poskytnutých orgánmi Spojeného kráľovstva alebo členských štátov, vyplýva, že úroveň ochrany poskytovaná Spojeným kráľovstvom už nemusí byť primeraná, Komisia by o tom mala informovať príslušné orgány Spojeného kráľovstva a požiadať o prijatie náležitých opatrení v určenej lehote, ktorá nesmie presiahnuť tri mesiace. Táto lehota sa môže predĺžiť v prípade potreby o určený čas, a to pri zohľadnení povahy príslušnej záležitosti a/alebo opatrenia, ktoré majú byť prijaté. Taký postup by sa napríklad uplatnil v prípadoch, keď by sa následné prenosy vrátane prenosov na základe nových právnych predpisov o primeranosti prijatých ministrom alebo medzinárodných dohôd uzavretých Spojených kráľovstvom už nevykonávali podľa záruk zabezpečujúcich kontinuitu ochrany v zmysle článku 44 nariadenia (EÚ) 2016/679.

(124) Ak po uplynutí uvedenej stanovenej lehoty príslušné orgány Spojeného kráľovstva neprijmú takéto opatrenie alebo inak uspokojivo nepreukážu, že toto rozhodnutie sa naďalej zakladá na primeranej úrovni ochrany, Komisia začne postup uvedený v článku 93 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679 s cieľom čiastočne alebo úplne pozastaviť alebo zrušiť toto rozhodnutie.

(125) Alternatívne Komisia začne postup s cieľom zmeniť toto rozhodnutie, najmä podriadením prenosu údajov dodatočným podmienkam alebo obmedzením rozsahu konštatovanej primeranosti len na tie prenosy údajov, pri ktorých je naďalej zabezpečená primeraná úroveň ochrany.

(126) Komisia využije z riadne odôvodnených vážnych a naliehavých dôvodov možnosť prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 93 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/679 okamžite uplatniteľné vykonávacie akty, ktorými sa pozastaví platnosť tohto rozhodnutia, zruší sa alebo sa zmení toto rozhodnutie

7. PRESKÚMANIE TOHTO ROZHODNUTIA, OBDOBIE JEHO PLATNOSTI A PREDĹŽENIE JEHO PLATNOSTI

(127) Podľa článku 45 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/679 a vzhľadom na skutočnosť, že úroveň ochrany zabezpečovaná právnym rámcom Spojeného kráľovstva sa môže zmeniť, by Komisia mala po prijatí tohto rozhodnutia pravidelne skúmať, či sú závery týkajúce sa primeranosti úrovne ochrany, ktorú zabezpečuje Spojené kráľovstvo, stále skutkovo a právne odôvodnené, a to s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v článku 45 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679. Takéto hodnotenia by sa mali uskutočňovať aspoň každé štyri roky a mali by sa týkať všetkých aspektov fungovania tohto rozhodnutia vrátane fungovania príslušných mechanizmov dohľadu a presadzovania.

(128) Na účely vykonania preskúmania by sa Komisia mala stretnúť s príslušnými zástupcami orgánov Spojeného kráľovstva vrátane Komisie pre informácie. Na tomto stretnutí by sa mali môcť zúčastniť zástupcovia členov Európskeho výboru pre ochranu údajov. Komisia by mala v rámci preskúmania požiadať Spojené kráľovstvo, aby poskytlo komplexné informácie o všetkých aspektoch relevantných pre záver o primeranosti. Komisia by si takisto mala vyžiadať vysvetlenia k všetkým informáciám relevantným pre toto rozhodnutie, ktoré dostala, a to aj od EDPB, jednotlivých orgánov pre ochranu osobných údajov, skupín občianskej spoločnosti, z verejne dostupných a mediálnych správ alebo akéhokoľvek iného dostupného zdroja informácií.

(129) Komisia by na základe preskúmania mala vypracovať verejnú správu, ktorá sa má predložiť Európskemu parlamentu a Rade.

(130) Komisia musí takisto zohľadniť, že rámec na ochranu údajov posudzovaný v tomto rozhodnutí a vo vykonávacom rozhodnutí (EÚ) 2021/1772 sa môže ďalej vyvíjať.

(131) Preto je vhodné stanoviť, že toto rozhodnutie sa bude uplatňovať počas obdobia šiestich rokov od nadobudnutia jeho účinnosti.

(132) Ak najmä z informácií vyplývajúcich z monitorovania tohto rozhodnutia vyplynie, že zistenia týkajúce sa primeranosti úrovne ochrany zabezpečenej v Spojenom kráľovstve sú stále fakticky a právne odôvodnené, Komisia by mala najneskôr šesť mesiacov pred skončením uplatňovania tohto rozhodnutia začať postup na zmenu tohto rozhodnutia predĺžením jeho časovej pôsobnosti v zásade o ďalšie štyri roky. Akýkoľvek takýto vykonávací akt, ktorým sa mení toto rozhodnutie, sa má prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 93 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679.

8. **ZÁVEREČNÉ ÚVAHY**

(133) Európsky výbor pre ochranu údajov uverejnil stanovisko ([181]), ktoré bolo zohľadnené pri príprave tohto rozhodnutia.

(134) Opatrenie stanovené v tomto rozhodnutí je v súlade so stanoviskom výboru zriadeného podľa článku 93 nariadenia (EÚ) 2016/679,

(135) Vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2021/1772 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Článok 1 ods. 2 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 sa zrušuje.

Článok 2

Článok 4 vykonávacieho rozhodnutia (EÚ) 2021/1772 sa nahrádza takto:

„*Článok 4*

Toto rozhodnutie stráca účinnosť 27. decembra 2031, pokiaľ sa nepredĺži v súlade s postupom uvedeným v článku 93 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/679.“

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 19. decembra 2025

Za Komisiu
Michael MCGRATH
člen Komisie

([181]) Stanovisko č. 26/2025 týkajúce sa návrhu vykonávacieho rozhodnutia Európskej komisie podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 o primeranej ochrane osobných údajov Spojeným kráľovstvom, k dispozícii na tomto odkaze: https://www.edpb.europa.eu/system/files/2025-10/edpb_opinion_202526_united_kingdom_adequacy_gdpr_en.pdf.